

ARTIK YETER!

Emekçiler dört bir yanda haykırıyor: Artık Yeter!
Ne baskılar kar ediyor, ne yatıştırma açıklamaları. Halk bezgin, aç, yokluk içinde. Ekonomik kriz ve çöküş, karabasan olup çöktü üstüne. Nefes alamıyor milyonlar. Birbiri ardına patlıyor isyanlar!

Elektrik faturalarına karşı homurdanma gittikçe yayılıyordu dört bir yanda. Ağrı Doğubeyazıt halkı verdi startı. Ardından Gever, Silvan, Urfa, Muğla, Gümüşhane, Rize, Bursa, İstanbul, Kızıltepe, Antep... Ardi arkası kesilmiyor protestoların, gösterilerin. "Hükümet İstifa" sloganları yayılıyor.

Mardin-Kızıltepe'de gaz bombaları ve tazyikli suyla saldırdı polis. Dağılmadı halk. "Tayyip İstifa" sloganları eşliğinde çatıştı.

Baskı, saldırı kar etmez artık emekçilere. Bıçak kemiği bile geçti. "Açız" çığlıkları, "geçinemiyoruz" haykırışları korkunç gerçeğin dile getirilişidir. Ve

açlıkla, kelimenin gerçek anlamında açlıkla imtihan edilen halklar, sessizce boyun eğmezler bu acı yazgıya. Sokaklara akarlar, isyan ederler. Şairin dediği gibi, "bir kavmi uykusundan uyandırır bu haller / doğar aç midelerden nur topu ihtilaller!"

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

9 - 23 Şubat 2022 / S 136 / 2 TL

YAŞAM BİZDEN YANA!

Akış durmaz. Durdurulamaz. Setler/bentler konur önüne, nice devasa barajlar dikilir. Duralar, bekler, dolar ve taşar. Coşkun bir sel olur taşar. Kaynaklar kurumadığı sürece çoğala çağlaya akar, akar.

Onca baskının, tehdidin, yokluğun, "örgütsüzlüğün" ortasında işçi eylemleri çoğala çağlaya akıyor şimdi! Kapitalist üretim ilişkileri yeniden ve yeniden yaratıyor hareketin maddi zeminlerini. Hiç kurumayan, kurulamayan kaynaktır o. Ne yapsalar, ne etseler fayda etmez. Önündeki bentleri yıkıp atar işçi sınıfı hareketi!

Pandeminin katladığı yıkım, işsizlik kısıpı, faşist baskı yasa ve uygulamaları, "pandemi önlemleri"nin yarattığı ek dağınıklık... Tüm bunlara rağmen işçilerin eylem dalgası patladı. Yalnızca öne çıkanları saymak bile dalgayı göstermeye yeter: Kayı İnşaat, Kızılay Maden Suyu, Lila Kağıt, Mitsuba, Oppo, Özak Tekstil, Polibak, Scotty, Sinbo, Sürat Kargo, Şişli Belediyesi, Şok, Trendyol, TTB, Türk Metal, Tüvtürk, Uğur Tekstil, Uzel Makina, Yemek Sepeti, Yurtiçi Kargo, A101, Aksa Jeneratör, Alpin Çorap, Aras Kargo, Bakırköy Belediyesi, BBC, Banabi, Beks Çorap, Çimsataş, Çınartaş, Digitürk, Divriği Maden, Emekliler, Farplas, Flomak, Hepsijet, İGA, İstanbul Finans Merkezi, Sevinçler Sağlık Ürünleri, Melike Tekstil, Migros, Güler Sentetik, Şireci Tekstil, DNZ Plastik, Kuzenler Boru, Bölünmez Grup, Akkuyu, Tarsus Hal, Çaykur Rize, Hopa Liman, Kıraç Metal, Voestalpine, Aryıldız, NBG Çorap, Erdal Çorap, Co-razon... Bu daha başlangıç. Arkası gelecek, geliyor!

Sürekli işçi eylemleri vardı. Biri bitiyor diğeri başlıyordu eylemlerin. Ama son birkaç hafta içinde muazzam bir eş zamanlılık var. Herhangi bir fabrikadaki eylem bir anda diğer işletmelere yayılıyor. İşçi sınıfı bir süper iletkene dönmüş! Aynı iş kolundaki işletmeler işletmeleri, iş kolları birbirini takip ediyor. Örnek alıyor. Her başarılı eylem diğer işçileri cesaretlendiriyor.

Sınıfın yaygın eylemi her dönem toplumun genelini sarsar, emekçi yoksul kesimlerde bir güven ve umut havası yaratır. Eylemlerin içerik ve söylemlerinden bağımsız bir durumdur bu. İşçi sınıfının kapitalist toplumda tuttuğu yerin doğal ve kaçınılmaz sonucudur. Bu son eylem dalgası da tüm toplumu hızla sarstı, emekçi yığınların kendine güveni tazelenildi.

İşçi sınıfının patronlara karşı gelişen eylemleri yoksul kitlelerin zamlara, hayat pahalılığına, yüksek faturalara karşı kitlesel eylemleriyle bütünleşiyor! Ağrı Doğu Beyazıt'da, Hakkari Yüksekova'da, Mardin Kızıltepe'de, Urfa'da, Elazığ Ergani'de, Muğla Milas, Köyceğiz, Fethiye ve Marmaris'te, İstanbul'un emekçi semtlerinde yüksek elektrik faturalarına karşı emekçiler sokaklara çıktı. Türkiye ve Kürdistan emekçileri aynı anda, aynı bunaltıcı nedenlerle sokaklara aktı. Kapitalist düzenin bunalımı her iki ülke emekçi kitlelerini korkunç bir yıkıma sürüklerken, devrimimizin birleşik karakterinin öne çıkmasını sağladı. Birleşik devrimin iki ülke dinamiği güçlü bir eşgüdüm sağlama yolunda!

Kendiliğinden ve yaygın eylemlerin patlaması, yığınları eyleme zorlayan sebeplerin ne denli derin ve güçlü olduğunun göstergesidir. "Örgütsüzlük", "salt ekonomik talepler", "kendiliğindelik" türünden küçümseme ifadeleri gösterenler, tarihten ve toplumsal hareketten hiçbir şey anlamayanlardır. Milyonların "okulu" tam da bu türden yaygın "ekonomik", "kendiliğinden" eylemlerdir. Eylemlerin daha ilk adımda hızla "hükümet istifa" düzeyine gelmesi, sosyal etkileşim kanallarından ülke düzeyinde bir "sınıf dayanışması" ve "sınıf olma" bilincine ulaşması, bu

"okul"un işlevini göstermeye yeter.

Bütün dünyada temellerinden sarsılıyor kapitalist sistem. Burjuva uygarlık çöküyor. Kendi mezar kazıcılarını yaratmaya yazgılıdır o. Donmuş (ölü) emek olarak sermaye, gelişiminin önünde engel olarak belirdiği canlı emeğin (işçi sınıfı) durdurulamaz hareketi karşısında yenilmek zorundadır. Toplumsal bir ilişki olan sermaye, tarihseldir, geçicidir, aşılacak zorundadır. Aşılacaktır!

Tüm yaşam devrimci sızramalarla ilerliyor. Hiçbir şey tekdüze, ağır aksak yürümüyor. Birleşik devrimimiz gözlerimizin önünde dev adımlarla yükseliyor. Emekçilerin eylemleri de, bilinçleri de bu aynı devasa sızramalarla gelişiyor. Bu koşullarda asıl görev, burjuva düzeni havaya uçurup emeğin iktidarını kurmaktır.

Koşullar devrimci. Şimdi bütün gücümüzle her işçi eyleminde, her fabrikada, organize sanayi bölgesinde, her emekçi mahallesinde bu gerçeği anlatma zamanı. Devrim ve iktidar hedefini görünür kılmaya zamanı. Her emekçi bizi can kulağıyla dinleyecek, bizi anlayacaktır. Yaşam bizden yana.

>>Editör... DİPTEN GELEN DALGA

İşçi eylemleri yoğun. Süreklilik gösteriyor. Eylemler gittikçe daha kararlı ve direngen bir nitelik kazanıyor. Art arda kazanımlar da elde ediyor.

İşsizlik kılıcının tepelerinde salınıp duruyor olmasına rağmen işçiler, gittikçe daha istekli bir şekilde eylemlere yöneliyor. Çünkü açlık, her tür "kaygı" bastırır vaziyette kendini dayatıyor tüm topluma. Artık ne sabredecek derman kaldı dizlerde, ne gerileyebilecek en küçük bir alan.

Sendikalı oldukları için işten atılan Farplas işçileri fabrikayı işgal ediyor.

Bağımsız Devrimci Çıkış

C.Dağlı

2

Bugünden Çözmek

Sena Demir

4

Çanlar Burjuvazi İçin Çalıyor

K.Taylan Kızıldağ

5

Haseke Saldırılarının
Ardından

Sinan Kaleli

6

3

BAĞIMSIZ DEVRİMCİ ÇIKIŞ

C. DAĞLI

BAŞYAZI

Kapitalizmde çöküş dinamikleri işlerken, yeni bir toplum hedefiyle hareket eden devrimci dinamikler hızlı olarak işliyor. Sınıf mücadelesi, çok yoğun, olaylar süreklilik gösteriyor. Tarihin, en yaygın, en kapsamlı, en derinlikli, en şiddetli çatışması yaşanıyor. Çatışmalar doğrudan politiktir ve siyasi iktidar etrafında dönüyor. Bunca çatışma, bunca sancı, bunca şiddet yeni toplumun doğumuyla ilgilidir. Her şey hızla değişiyor. Halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesi durdurulamaz bir güce ilerliyor.

Biz bu sonuçları, bugünkü somut durumun somutluğu içindeki teorik analizden çıkarıyoruz. Bu analiz bize toplumun gelişme dinamiklerini yani proletaryanın sınıf mücadelesi tarafından öne çıkarılan devrimci dinamikleri veriyor. Yani somut durumun analizinden devrimci sonuçlar çıkarıyoruz. Daha genel anlamda kapitalizmin teorik analizi, devrimci sonuçlara ilişkindir. Marx Kapital'de, kapitalizmin teorik analizinden devrimci sonuçlar çıkarıyor. Demek ki, bu analiz, dünyayı dönüştürme gibi, tüm zamanların en devrimci sonucunu çıkarıyor.

Ezilen ve sömürülen kitlelerin kapitalizme karşı mücadelesinin devrimci biçimlerin alması, mücadelenin sonuç alıcı noktaya doğru ilerlemesi demektir. Mücadelenin devrimci olmayan biçimleriyle hiçbir biçimde sonuç alınmaz. İşçi sınıfı hareketi ve sınıf partisi devrimciyse bir güçtür. Sınıf savaşımı, devrimci biçim olarak saferdir. Son nokta, devrimin zaferidir. Sınıf mücadelesi devrimden sonra, sosyalizmde çeşitli biçimlerle devam eder.

Bu topraklarda, mücadele daha en başlarda devrimci biçim aldı. Devrimci mücadele olmadan, hareket bugünkü aşamaya gelemezdi. Devrimci pratik, isyan ve ayaklanmalarının yaratıcısıdır. Devrimin zaferiyle birlikte, devrimci pratik, toplumun köklü toplumsal dönüşümünün yaratıcısı ve uygulayıcısıdır.

Devrimci etkinlikler, burjuvazinin devrilmesi hedefiyle hareket etmiyorsa, adına layık olmaz ve değildir. Burjuva sistem ciddi bir ekonomik ve politik kriz içinde. Pandemi sistem krizini en uç noktaya götürdü. Bu durumdan yararlanarak, sömürücü sınıfı devirmek, dünya devrimci işçi hareketinin doğru siyasi stratejisi ve taktiğidir. Uzlaşmacı siyasetler ise, bu devrimci politikanın yerine, tamamen reformist "pandeminin-krizin faturasını onu yaratanlar öder", politikasını izliyorlar. Onlar, faturayı burjuvaziye keserken, devrim bu uğurda, bir kenara itiliyor. Kri-

zin ve siyasi baskının kaçınılmaz sonucu toplumsal patlamadır. Bu yönde başlayan eylemler, burjuvazinin (sadece siyasi iktidarın değil) devrilmesi hedefiyle davranmazsa eylemler geniş kitleleri harekete geçirmede etkili olmaz ve kısa sürede geri çekilir.

Faturayı tahsil etme peşinde koşanlar bir kere daha devrimci kitleleri oyuyorlar. Bu, temel, öne çıkarılan bir hedef haline getirildiği için, yapılan eylemler doğrudan doğruya kitlelerin devrimci enerjisini tüketmeye yöneliktir. Böylece burjuvazi için en riskli, egemenliğinin ciddi bir tehdit altında olduğu bir sırada küçük burjuva hareketler egemen sınıfa bulunmaz bir destek sunuyor. Devrimci işçi sınıfı, devrimci sınıf partisi, burjuvaziye uzak düşmek istemeyen grupları, kendi çıkmazlarıyla baş başa bırakarak BAĞIMSIZ DEVRİMCİ ÇIKIŞ yapmalıdır.

Analizimize ve buradan çıkan politik sonuçlara devam edelim. Ekonomik kriz, yıkım, çöküş daha sert, daha derin, daha altüst edici. Sınıflar ayrımı çok büyük, karşıtlık, kutuplaşma, çelişkiler çok keskin ve topluma egemen. Emek-sermaye çelişkisi çok derin. Sosyalizm bundan doğan çatışmayı çözmek zorundadır ve çözmelidir.

Sınıf çatışmasının koşulları olan bir kutupta zenginlik birikimi, diğer kutupta yoksulluk ve yoksunluk birikimi, kapitalist üretim biçimi tarafından yeniden ve yeniden üretilir. Yalnızca ekonomik olarak değil, ideolojik olarak da. Tarihsel gelişme kendi içinde sıçramalar, çelişkiler, çatışmalar, patlamalar içerir. Bunlar olmadan gelişmeden söz edilemez. Demek ki toplumun gelişmesi, problemi de, problemin çözümünü de kendi içinde taşır. Problem öylesine büyük ve yıkıcı hale geldi ki, bunun çözümü, sokaktaki insana bile kaçınılmaz ve zorunlu görünür oldu.

Devrimci pratiğin amacı, burjuva parlamentosunu daha iyi hale getirmek yani onu iyileştirmek, düzenlemek, böylece siyasi yapıyı güçlendirmek değil, fakat burjuva devlet kurumlarının yıkılmak, ortadan kaldırmaktır. Sosyal reformistler ise, tüm etkinliklerini bu toplumun siyasi yapısını güçlendirmek amacıyla gerçekleştiriyorlar. Devrimci etkinliklerin amacı ise, burjuva siyasi yapıyı yıkmak, yerle bir etmek; onun yerine, emeğin devrimci iktidarını inşa etmek ve insanın gerçek özgürlüğünü gerçekleştirmektir.

Bir toplum, ancak daha ileri ve daha yüksek toplum tarafından ortadan kaldırılır. Devrimci politik eylemlerin amacı

tam da budur. Yeni toplum, her bireyin çıkarlarının diğeriyle çatıştığı koşullara dayanmayacak, fakat herkesin kendi özel çıkarını tüm insanların toplumsal çıkarı haline getirdiği koşullara dayanacak.

İnsanın öz etkinliğinin, kendisinden uzaklaştığı, yabancı bir güce dönüştüğü bir toplumda -ki bu, ancak sınıflı bir toplum olabilir- insanın insanla ilişkisi politik karakter kazanır. Bu toplumda, toplumsal evrim -ki karşıtların mücadelesine dayanır- zorunlu olarak politik devrime varır. Ancak, insanların kendi faaliyetlerinin koşullarını ve sonuçlarını kendi toplumsal denetimine aldığı, insanın insan üstündeki baskının ve sömürünün her biçiminin sona erdiği; koskoca toplumun bir grup insanın emeğine dayanmaktan çıktığı, emeğin, üretici çalışmanın toplumun çalışabilir durumdaki tüm üyelerine dağıtıldığı, herkesin yeteneğine göre, herkesin ihtiyacına göre herkesinin egemen olduğu bir toplumda, toplumsal evrim politik bir devrimle sonuçlanmaz. Özgür bireylerin oluşturduğu toplum, kendi yaşamını, kendi isteğince düzenler.

Devrimci eylemlerin çok artması, sık sık ayaklanmalara başvurulması, burjuvazinin başka türlü devrilmeyeceğinin kitlelerce derin olarak kavrandığının bir ifadesidir. Güçlü askeri ve bürokratik devlet yapısının varlığı, ayaklanmalara başvurulmasını zorunlu yapar. Burjuvazinin ayaklanma ve devrim dışında başka biçimde devrilmeyeceği gerçeği, kapitalist dünyanın genelindeki bir durumdur. Ezilen ve sömürülen kitleler tarafından devrimci yol ve yöntemlerin benimsenmesi, dahası kullanılması, emekçi ve sömürülen kitlelerin en temel ve yaşamsal sorunlarının başka türlü çözülemeyeceğinin bilincinde olduğunu gösteriyor. Kitlelerin bilincinde köklü bir değişim olmuştur.

Burjuvazinin askeri ve bürokratik devlet aygıtının yıkılması, siyasi iktidarın emekçi halkın eline geçmesinin önkoşulu olduğu ve devrimci siyasi iktidarın da ilk görevinin üretim araçlarının, kapitalistlerin elinden zorla çekip alınması olduğu yönünde emekçilerde bir düşüncenin oluşması, büyük bir gelişmedir. Bu demektir ki, kitleler, kesin bir sonuç alınuncaya kadar, devrimi devam ettirecekler. Bu bilincin oluşmasında, yeni bir toplum için, kapitalizme karşı devrimci mücadelenin yıllarca sürmesinde proletaryanın sınıf bilinçli partisinin tartışmasız etkisi ve öncülüğü var.

İşçi sınıfının devrimci pratiği ancak bağımsız olarak ortaya konabilir. Devrimci eylemler, proletaryanın bağımsız

sınıf politikasına dayandırılmalı. Devrimci politik pratik bağımsızlığı sosyalizm amacından alır. Kendi somutumuzda, proletaryanın devrimci pratiği halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinden alır. Bir kez daha devrimci pratik temel devrimci hedeflerle bağıntısı içinde konabilir.

Çok açıktır ki burjuva partilerin, burjuva muhalefetin basit siyasi eklentisi olan uzlaşmacı sosyalist partilerin ortaya koyduğu pratik, devrimci pratik değildir ve olamaz da. Doğrudan temel devrimci hedeflere yönelmediği için, bağımsız değildir. Mesela burjuva muhalefetin seçim politikasını destekleyen ya da kısmen destekleyen bir siyasi hareketin yapacağı eylemler hiçbir biçimde, devrimci nitelik taşımaz.

İşçiler ve onların sınıf partisi, devrimci pratik olmadan, devrimci etkinlikler olmadan sürece müdahale eden yani olaylara devrim yönünde etkiye bulunan bir aktör olamaz. Devrimci bir aktör olmak için bağımsız, siyasi bir hat izlemek gerekiyor. Proletarya kendi kurtuluş programının bir aktörü olabilir. Devrimci bir programa dayanmadan, bu temelde bağımsız bir siyasi çizgi izlemeden, sürece yön veren, politik sahnenin önlerinde yer alan bir aktör olamazsın, olsan olsan fonda görülen etkisiz biri olursun. Olayların peşinde sürüklenmek istemiyorsan, devrimci bir programa ve devrimci pratiğe dayanmalısın.

Devrimci işçi sınıfı, yalnızca tarihin etkin bir aktörü değil, güncel sürecin de etkin bir aktörü (öznesi). Geleceğin, insanın bir toplumun örgütleyicisi ücretli emekçiler, tarihsel devrimci görevlerini, örgütlü, bilinçli ve yüksek eylem kapasitesiyle yerine getirebilirler. İşçi sınıfının sadece tarihsel devrimci niteliğinden söz etmek, onun güncel devrimci mücadelesini göz ardı etmek olur. Devrimci işçi sınıfı güncel, canlı sınıf kavgasının örgütleyicisidir, hazırlayıcısıdır, savaşçısıdır.

Yaşamın önümüze getirdiği sorunları çözecek olan güncel, canlı devrimci sınıf savaşıdır.

"Teorik karşıtlıkların çözümü yalnızca pratik bir biçimde olanaklıdır ve bundan ötürü bu bir bilgi görevi değil, gerçek yaşamın görevidir." (Marx)

Ekim 1917 Devrimi ve yirminci yüzyılın toplumsal devrimleri, sınıf karşıtlıklarının ve çelişkilerinin pratik biçimde çözümüdür. Dahası, pratik biçimde sadece eski toplum yıkılmaz, yeni ve daha üstün toplum da ancak pratik yolla inşa edilebilir. Bir toplumsal sistem olarak sosyalizm, sınıf

karşıtlıklarının gerçek çözümüdür. Kitlelerin sosyal pratiğiyle çözümüdür.

Bütün bu sürecin örgütleyicisi, sürükleyici gücü işçi sınıfıdır, onun gerçek devrimci partisidir. Proletaryanın devrimci partisi, koşullar ne olursa olsun, her dönem örgütlenir ve her koşulda devrim için savaşır. Fakat sınıf partisinin örgütlenmesinin devrimci dönemlerle doğrudan bağı vardır. Parti, örgütlenme biçimlerini, kitle çalışmasını, mücadele biçimini ve mücadele temposunu devrimci dönemlere göre düzenler. Devrimci dönemlere, yoğun-devrimci mücadelenin gelişmesine kayıtsız kalan bir işçi sınıfı mücadelesinin sonraki aşamalarına daha da güçlenmiş olarak girer. Partinin emekçi kitleler üstündeki ideolojik ve politik etkisi artar.

Leninist Parti, bir devrim partisidir. Partinin programı, proletaryanın kurtuluşunu ve bunun nasıl gerçekleşeceğini ortaya koyar. Bu yolda, işçi sınıfına önderlik eder. Parti, bugün yeni bir sınıfla karşı karşıya. Bugün güncel devrimci görevleri yerine getirdiği ölçüde, mücadelenin sonraki aşamalarına daha da güçlenmiş olarak girer. Partinin emekçi kitleler üstündeki ideolojik ve politik etkisi artar.

Proletaryanın hegemonyası yalnızca ideolojik ve politik yolla sağlanmaz. Devrimci pratik hegemonyayı sağlamanın etkin bir yoludur. Proletarya, tüm emekçileri ezen kapitalizme karşı devrimci mücadele vererek, tüm halk kitlelerini kurtarmak için verilen savaşına kadar götürerek geniş kitlelerin desteğini alır. Proleter olmayan emekçiler, kendi kurtuluşlarının proletaryayı izlemekten ve onunla birlikte hareket etmekten geçtiğine pratikle inna olurlar. Tüm emekçilerin kurtuluşu devrimci pratikle gerçekleşebilir.

Örgütlü ve hazırlıklı devrim çabaları başarıya götürür. Parti, bununla kalmaz, süreci eylemleriyle hızlandırır. Fakat parti, örgütlenme ve eylem dışındaki gelişmeleri daima göz önünde tutar. Dışımızdaki gelişmeler, bizim hazırlıklarımıza bakmaz. Ayaklanma, devrim kendiliğinden patlak verebilir. O halde bir devrim partisi, bütün gelişmeleri karıştılayacak bir yetenek ve yetkinlik gösterecek bir konumda olmalıdır.

İçinde olduğumuz süreç, her bakımdan, proletaryanın devrimci sınıf partisi, Leninist Partinin önderliğini zorunlu hale getiriyor.

Sinan Yoldaşa* ...

"Şairlerin yaşam öyküsü yoktur, onların yaşam öyküsü yapılarıdır" diyor Octavia Paz. Peki ya devrimcilerin yaşam öyküsü? Dünyanın hemen her yerinde, adımı sanını bilmediğimiz, daha iyi bir dünya, daha iyi bir gelecek için çarpışan savaşçıların yaşam öyküsü? Hayallerinin amansız takipçisi olan, en görünmez ama gerekli olan işlerin yorulmaz emekçilerini nasıl anlatmalı?

Şairler için söylenen, devrimciler için de geçerlidir. Bir devrimciyi, savaşçıyı anlatmak istediğinizde; idealleri için mücadelesinden, çabasından başka ne söyleyebilirsiniz ki? Bu öyle bir yolculuk ki; ilk kavganız kendinizle, ilk zaferiniz kendinize karşıdır. Orada kazanamayanların bu serüveninde pek adı geçmez.

Sinan yoldaşı hemen herkes yüzünde bir gülümseme, tebessümle hatırlar ya da anlatır. Fakat ben ne yapsam etsem de onu başka türlü hatırlıyorum. Kendi içinde ilk kavgasını kazandığı haliyle, yaşamını büsbütün değiştirecek bir kararla ha-

tırlıyorum.

Akşamın bir vakti, varoş bir semtin ara sokaklarında birlikte yürüyoruz. İşçilere özgü mütevazı tavırları hemen kendini belli ediyor. Bir kararını ve Partiden bir isteğini dile getiriyor. Son derece kararlı bir ses tonuyla; ama kendine özgü ve utangaçça diyebileceğimiz bir saygıyla *"Ben Kobane'ye gitmek istiyorum. Partiden beni oraya göndermesini istiyorum."*

Tarih bu dönemi nasıl anlatır bilemem ama İŞİD'in yarattığı vahşet ve korku genç bir devrimcinin dilinde işte böyle dağıtılabildi ve gerçekten de gençliğin bu savaşçı, fedakar tutumu halkların zaferini sağladı.

Onu tanıyanlar ne kadar hareketli, yerinde durmaz biri olduğunu bilir. Bu hali bazen onun başına garip işler dahi açmıştır. Üstelik sadece kendi başına da değil. Ama o akşam hiç de böyle değildi ve onun bu hali beni hep şaşırtmıştır. Şu ana kadar... Şimdi düşünüyorum da Sinan yoldaş, sen her ciddi mese-

lede böyleydin. Başını biraz eğer, gözlerin dosdoğru derinlere bakar ve ağır ağır konuşurdun. O gün ne kadar sessiz ve sakinsen, Kobane'ye doğru yola çıktığında da bir o kadar neşeli ve mutluydun. Afrin'e giderken de öyleydin. Gören savaşa değil de düğüne gittiğini düşünürdün...

Değişmek, yetmezliklerle mücadele etmek, kendini bir bütün olarak Partine ve davana adamak hiç de kolay değildir. Bunu yalnızca yoldaşlarına büyük bir güven duyarak ve yüksek bir bilince erişerek yapabilirsin. Senin için bu mesele çok çabuk çözülmüştü; "Parti en doğrusunu bilir" der yoluna devam ederdin. Sınıf bilincini yüreğinde ve aklında var etmiş bir işçi daha sade nasıl anlatılabilir ki yapılması gerekeni. Bu büyük bir cesaret ve güven örneğidir. Güvenmek! Bunu en saf ve dolu haliyle yaşadığın için olsa gerek, mücadelenin en zor aşamalarını aşmak senin için zor olmadı.

Bir parti işçisi, savaşçısı olarak her zaman iyi bir örnektin. Zaten çalışmak senin için hep en kolay ola-

nydı ve bunu iş ne olursa olsun la-yıkıyla yapmaya çalıştın, biliyorum. Tıpkı son görevinde olduğun gibi...

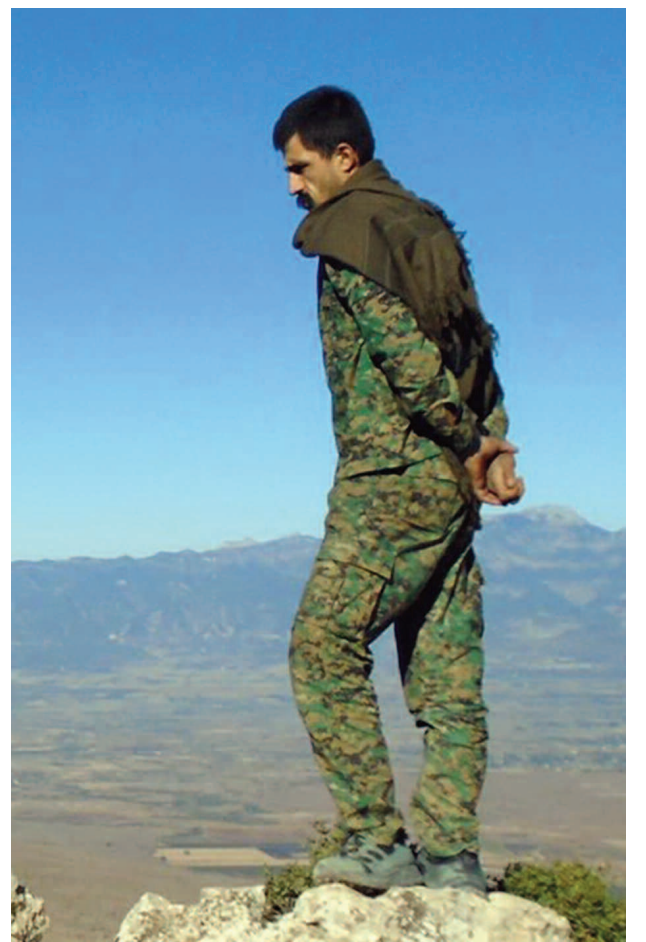
Şimdi başka şeyleri de düşünüyorum. Mesala "Tamirci çırağı" şarkısını neden bu kadar çok severdin? Kendine benzer, yaşamına benzer ne görmüştün orda? Belki de dile getirmediğin, bir çırpıda içine attığın bir sevdiğin vardı? Bunu hiçbir zaman bilemeyeceğim.

Herkesin her dönem neşe ve moral kaynağı olan sen, bugün de kavgada kararlı duruşumuzun sembolü oldun. Sen nasıl ki Denizleri, Sinanları, Teğmen Alileri izlediy-sen, bugünün savaşçıları da seni izleyecek ve savaşçı tarihimize yeni örnekler ekleyecek.

Sen sadece ideallerini izledin ve inandığın değerler için dövüştün; ideallerin ideallerimiz, sözün sözü-müzdür Sinan yoldaş.

**Kenan Aktaş
(Taylan Demircioğlu)
1 Mart 2008**

* www.leninist.net'ten alınmıştır

Editör

DİPTEN GELEN DALGA

Baş Tarafı 1. Caddede

Polis saldırısı ile işgal kırılma da, tek bir eylem bir anda dört bir yanda heyecan dalgası yaratmayı başarıyor.

Kargo çalışanları, motokuryeler, art arda iş bırakma eylemleri yapıyor. Trendyol işçilerinin bir dizi kenti kaplayan kontak kapatma eylemleri örneğinde olduğu gibi, patronu dize getiren direnişler örgütlüyor. Onları yine bir dizi kentte eyleme geçen Hepsijet motokurye kargo işçileri takip ediyor.

Sağlık emekçileri, maden işçileri, inşaat işçileri, Çimsataş işçileri, gazeteciler (ki 2009 yılından beri ilk kez grev yaptılar!), belediye işçileri... Gazetelerin emek-sendika sayfalarını şöyle bir karıştırmak durumu görmek için yeter. Her yerde işten atılma, direniş, grev, iş bırakma ve çatışma haberleri var. Bunlar daha bir şey değil. Bu, gelmekte olan dip dalganın şimdilik yüzeyde yarattığı küçük dalgacıklardan ibaret.

Tekrar etmek pahasına altını çizelim. Yoğun devrimci bir dönemden geçiyoruz. Kapitalist düzen durdurulamaz bir çürüme, çöküş ve da-

ğılma sürecinde. Mevcut şartlarda bunalımdan çıkışın tek bir yolu var; o da devrimci proletaryanın mevcut burjuva yapıyı tümenden havaya uçurup, emeğin iktidarını kurmasından geçiyor.

Sorunu bu şekilde görmeyen, tekil sorunlara çözüm üretmekle kendini mükellef gören yaygın bir anlayış var sosyalist harekette. Niyet tartışmasından bağımsız olarak, dönüp dolaşıp burjuva düzen güçleriyle yakın platformlara savruluyorlar.

Tekelci kapitalist düzen, siyasal, ekonomik, askeri, tüm kurumlarıyla çöküş halindeyken devrimci işçi sınıfı hareketinin yapması gereken, bu durumdan kendi iktidarını bir devrimle kurmak için yararlanmaktır. Devrimci proleter hareket ve devrimci komünistler, hiç tereddütsüz bir şekilde kendi bağımsız çizgisini izlemek, bizzat pratik süreçte sürekliliği sağlanmış devrimci çıkışlar yapmakla yükümlü. Devrimci proletarya ve onun sınıf partisi, hakim siyasal uzlaşmacılık atmosferini ancak bu şekilde kırabilir, bağımsız devrimci çıkışlarla sınıf savaşına yön verebilir. Kurtuluşun yolu olarak kavgaya bayraklarının en başına "eme-

ğin iktidarı" yazılmalıdır.

Tüm bunlar, bugün içinde bulunduğumuz anda, başa konulması gereken görevlerdir. Uzun süredir bu nesnel duruma sürekli ve sürekli dikkat çekiyoruz.

Sorun, bu görevin nasıl başarılabileceğidir.

Bu tür yoğun devrimci dönemlerde günlük faaliyetin önemi inanılmaz derecede artar. Patlamaların yaygınlığı ve etki gücü, çoğu zaman bu temel noktayı gözlerden saklar. Oysa komünistler için yoğun günlük faaliyet hayatı önemlidir. İşçilerin kendi yaşam koşullarında küçük de olsa ilerlemeler sağlamak için giriştikleri gündelik mücadelenin dışında kalarak, salt bilimsel doğruları ve büyük amacı (tarihsel görevi) yinelemekle sınırlı kalarak öncülük elde edilemez. İşçilerin uğrunda savaşmaya razı oldukları talepler ne kadar sınırlı ve mütevazı olursa olsun, komünistler mutlaka işçilerin bu mücadelelerinin bir parçası olmayı başarmakla yükümlüdür.

Günlük çıkarlar uğruna büyük düşünceleri unutmak (ekonomizm), ufak iyileştirmelerle sonuca ulaşılacağı varsınmasına kapılmak (refor-

mizm) nasıl çıkmaz yol ise, işçi sınıfının günlük mücadelesinin dışında kalarak yalnızca büyük düşünceleri dillendirmekle yetinmek de o kadar çıkmaz bir yoldur. Tam tersine, her Leninist, işçilerin gündelik mücadelesinin içinde yer almak, patronlara karşı yürütülen tüm mücadelelere ve grevlere katılmak, büyük düşünceleri, kurtuluşun yolunu bu pratik içerisinde dile getirmek, ajitasyon ve propaganda faaliyetini bu temel üzerine inşa etmek durumundadır.

Pratik çalışmamızın en yakıcı görevlerinden biri, yalnızca kadrolarımızın değil, bütün insanlarımızın gündelik faaliyete sürekli katılmasını sağlamaktır. Devrimci ajitasyon ve propaganda faaliyeti, ancak böyle bir pratik faaliyet içinde gerçekten başarılı olabilir; işçi ve emekçi yığınlarında bir karşılık bulabilir. Ancak bu şekilde proleter kitleler ve militan proletarya, bizi, mevcut işçi hareketinin cesur ve ileri bir bölümü olarak görüp onaylayabilir. Gündelik faaliyetin önemine tekrar tekrar dikkat çekme sebebimiz budur.

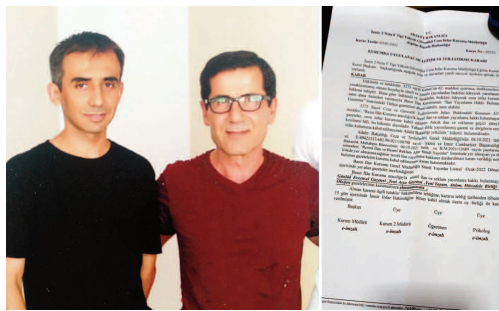
Dipten gelen dalganın yüzeye vurması artık an meselesi. Yitirilecek zaman yok.

İlk Karar Gazeteleri Yasaklamak

Bulduğum zindanda yeni yılın ilk mesai gününde eğitim kurulunun aldığı ilk karar Mücadele Birliği'nin de içinde bulunduğu 6 gazeteyi yasaklamak olduğundan bu kararı ve kısa yorumumuzu sizinle paylaşmak istedik.

Zindanda yeni yıla iyileştirme(!) ile başladılar. İzmir 2 Nolu F Tipi zindanında verilen 2021/1 Nolu karar, yılın ilk kararı. Yılın ilk kararının Mücadele Birliği'nin de içinde olduğu 6 gazetenin yasaklanması için alınması, zindanlardaki baskı ve saldırıların azınlaştığını gösteren bir gerçekliktir.

Bu kararın Eğitim Kurulu tarafından alınmış olması, zindanlarda "eğitimi" anlatmaya yeterlidir. Bu kararın "eğitim ve iyileştirme" başlığı altında alınması ise çok

anlamlıdır. Gazeteleri yasaklayarak "eğitmek", "iyileştirmek" dünyada faşizmin ilk kurucuları olarak sahneye çıkmış olan Mussolini ve Hitler ile bilinen İtalyan ve Alman faşizminin ve birçok ülkede karşımıza çıkan faşist devletlerin eğitim ve iyileştirme politikalarıdır. Günümüzde yılın ilk kararı olarak bu kararın alınması, bu politikayı azgınca

sürdürme çabasıdır. Bu anlayışa göre Mussolini ve Hitler en iyi iyileştirmecilerdir.

Devrimci tutsaklara yönelik, bulunduğumuz zindanda son aylarda artan baskı ve saldırılar sürekli yenileri eklenerek devam ediyor. Bu karar metni, tek başına, günümüzde devletin eğitim ve iyileştirme(!) politikalarının özeti.

Kırıklar 2 Nolu F Tipi Zindanından Leninist Tutsaklar

NOT: Mektubu yazan leninist tutsaklar Hüseyin Durmaz ve Sinan Koçum, Kırıklar 2 nolu F Tipi'nde baskılara karşı açlık grevinde olan yurtsever tutsaklara destek olmak için 28-30 Ocak günleri 3 günlük açlık grevine başladıklarını duyurdular.

Tutsak Ailelerine ATK Yasağı

Tutuklularla Dayanışma İnsiyatifi'nin (TDİ) "Hasta Tutsaklara Özgürlük" şiarıyla Yenibosna'da bulunan Adli Tıp Kurumu (ATK) önünde 3 Şubat günü saat 13.00'de gerçekleştirdiği eyleme polis saldırı, tutsak yakını 17 kişi gözaltına alındı.

Birkaç haftadır üst üste Adli Tıp Kurumu önünde açıklama yapan tutsak yakınlarının eylemi bu hafta da polis ve zırhlı araçların ablukası ile karşılandı. TDİ'nin yanı sıra BMG'liler, HDP milletvekilleri de katılarak destek verdi. Tutsak yakınlarını ATK'ya yaklaştırmayan, toplanmalarına izin vermeyen polis, "Bahçelievler Kaymakamlığı tarafından ATK önünde TDİ'nin yapacağı eylemlerin bir ay süreyle yasaklandığı" kararını gösterdi.

Devrimci tutsakların dışarıdaki sesi olmaya çalışan, onların sorunlarını, kitlelere duyurmak isteyen içerisinde Mücadele Birliği Platformu'nun da yer aldığı 8 aile ve devrimci kurumdan oluşan TDİ'nin "Zindanlar Yıkılınsın Tutsaklara Özgürlük" şiarı sermayeyi ürktümüş olmalı ki, açıklama ve eylemlerine yasaklama çıkarılabiliyor.

Bu hafta yapılacak açıklamaya da hiçbir şekilde izin verilmeyeceği söylenece de, TDİ açıklamayı yapacağını söyledi. Tutsak yakınlarının eylemi yapmakta kararlı olduklarını belirtmeleri üzerine polis kitleye saldırdı.

Polisin aileleri çembere aldığı sırada bir hasta tutsak annesi de basına seslendi: "Annenin rengi yok, göz yaşının rengi yok. Anne annedir. Kim olursa olsun, bu işin Kürt'ü, Türk'ü yok. Yeter artık biz evladımızı istiyoruz, tedavi etmek istiyoruz. Biz annemiz anne. Nedir bu muamele... İstemiyoruz, çocuklarımızın ölmesini istemiyoruz! (Polis müdahalesine karşı) Bu mudur gözümüzü korkutacak? Biz korkmuyoruz; annemiz, çocuklarımızı istiyoruz." dedi.

Bir annenin konuşmasına dahi tahammül edemeyen polis hemen kitleyi çembere aldı. Çekim yapan basın da çemberin dışına attı. Polis aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu çok sayıda kişiyi darp ederek gözaltına aldı. Saldırı esnasında "Zindanlar Yıkılınsın Tutsaklara Özgürlük", "Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılınsın" sloganları attı. Polis, saldırı sırasında çekim yapmaya çalışan gazetecileri de engellemeye çalıştı.

Saldırı sonrası HDP İstanbul Milletvekilleri Züleyha Gülüm ve Zeynel Özen burada açıklama yaparak

"Adli Tıp Kurumunun verdiği kararlar nedeniyle hasta mahpuslar tahliye edilemez durumdadır. En son bir hasta mahpus daha dün hayatını kaybetmiştir. Cezaevleri birer katliam evlerine dönüştü. Adli Tıp Kurumu, cezaevi yöneticileri, mahkemeler eliyle insanları ölüme götürüyor. Yeter artık" dedi.

Gözaltına alınan 17 kişi ertesi gün Bakırköy Adliyesi'ne çıkarılarak serbest bırakıldı.

Vefa Yoldaş Adana'da Anıldı

30 Ocak günü Adana'da Vefa Serdar'ı ölümsüzleşmesinin 1. yılında anıldı. Mücadele Birliği Gazetesi'nin Adana'daki temsilciliğinde düzenlenen anma, yüksek katılım ve coşkulu, duygusal anların yaşandığı bir şekilde gerçekleşti. Adana Halkevi, FÖKEV, ESP, SMF, HDP ve AHADDER de etkinliğimize katıldı.

Saygı duruşu ile başlayan anma, Vefa'nın dolu dolu geçen yaşamının anlatılması ile devam

etti, O'na dair bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyon Vefa'nın cenaze töreninden görüntüler ile devam ederken, seyirciler "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganıyla duygularını gösterdiler. Mücadele Birliği ve Devrimci Öğrenci Birliği adına konuşmalar yapıldığı anmada Vefa'nın ve devrimcilerin dostu şair Ruhan Mavruk, Vefa'ya yazdığı şiirini okudu.

Çukurova topraklarında uzun yıllar mücadele etmiş

Osman Karatop da anıldı. Aramızda bulunan Osman Karatop'un eşi ve yoldaşımız Hatice Ana da Vefa'ya dair konuşma yaptı. Devamında serbest kürsü yapıldı. Serbest kürsüde SMF, FÖKEV ve HDP'den arkadaşlar konuşmalar yaptılar, konuşmalarda özellikle Vefa'nın mücadelede içtenliğine devrimci karakterine ve bu devrimci karakteri gençliğin yaşatması gerektiğine vurgu yapıldı.

Serbest kürsü sonrası Vefa'nın şiirleri okundu, Vefa'nın sevdiği Cordoba, Güneşin Sofrasında Söylenen Türkü söylendi. Etkinlik süresince "Vefa Serdar Ölümsüzdür", "Osman Karatop Ölümsüzdür!" sloganları atıldı.

Etkinlik coşkulu bir biçimde herkesin katılımıyla Çav Bella'nın söylenmesi ile sona erdi.

Mücadele Birliği / Adana

süre hastanede kaldıktan sonra yanımıza getirilmiştir. Bakırköy Cezaevinde de birlikteydik.

Yaşamımızın bir yerlerinde, belki de hayatımızın en unutulmaz anlarında birbirimize dokunduğumuz, aynı acıları, aynı sevinçleri paylaştığımız devrimci bir kadın arkadaşımızı kaybetmenin acısı içerisindeyiz. Onun anısı önünde saygıyla eğiliyorum.

"19 Aralık Katliamında zindandan yaralı çıkan ve ambulanstan inerken '6 kadını diri diri yaktılar' diyerek dünyaya duyuran Birsen Kars kanser tedavisi gördüğü hastanede ölümsüzleşti."

19-22 Aralık'ta zindanlarda yaşamları pahasına teslim olmayan, geri adım atmayan onurlu bir mücadelenin belleğimize kazınan devrimcisiydi. Mücadeleyi ölene dek sürdürdü, ona yalnızca güzelliğini değil, ömrünü verdi. Anısını mücadelemizde yaşatacağız!" (Dün-yaya Başkaldıryorum)

"Diri Diri Yaktılar!"

İşte yine devrimci bir kadın daha yaşamını yitirdi. Yaşamını devrim mücadelesine adanmış, bu uğurda çeşitli bedeller ödemiş, 19-22 Aralık 2000'de adına "Hayata Dönüş" denilen katliamdan yaralı kurtulanlardan biriydi Birsen de.

Bu kaçınılmaz tanıdıklarımın, bir dönem birlikte kaldıklarımın, birlikte zindan mücadelesi verdiklerimizin haberini yapıyorum. Aynı dönem, aynı zamanda Bayrampaşa Cezaevindeydik Birsen Kars'la. Koğuşlarımız aynı havalandırmaya bakıyordu. Birsen C-1 koğuşunda idi. Ve DHKP-C davasından yatıyordu. Ben de C-2 koğuşundaydım. Havalandırmada bazen türküler söylerdi o incecik güzel sesiyle...

7 Şubat günü ölüm haberini aldık... Evet üzülürdüm. Hem tanıdığım biriydi. Hem de aynı dönemlerde çeşitli zindan savaşlarında ve 19

Aralık'ta birlikte mücadele ettiğimiz siper yoldaşımızdı. 19 Aralık günü Bayrampaşa'daki katliamdan sonra bizler Bayrampaşa'daki kadınlar Bakırköy Kadın Cezaevine götürülmüştük. Birsen de önce ambulansla hastaneye götürüldü. Bir

"BUGÜNDEN ÇÖZMEK"*

Sena Demir

Feministlerin en önemli ajitasyonu; "Kadın sorunu sınıflar-siyasetler üstüdür. Biz sorunu ertelemiyoruz, bugünden çözmek istiyoruz" söylemidir.

Sorunun nasıl sınıflar-siyasetler üstü olduğunu feminizm bir türlü ispatlayamamıştır, fakat kadınların insani duygularına ve geri bırakılan yanlarına yaslanarak, bir yanılısma yaratmıştır.

"Sınıflar-siyasetler üstüdür" derkenki hedef, kadın özgürlük mücadelesini sınıflar savaşının dışındaymış gibi ortaya koyup, onun üzerinde küçük burjuva siyaseti egemen kılmak idi. Aslında bu mücadeleyi ve özgürlük anlayışını burjuva yasal sınırlara, onun kulvarına çekmenin yoluydu. Böylece yıllar içinde, küçük burjuva sol siyasetleri de arkasına takarak, marksist görüşleri burjuva dar kafalılığı içinde yeniden yorumlamaya -siz bunu çarpıtmak ve devrimci içeriğini boşaltmak olarak okuyun- çalıştılar.

Anlamamız ve anlatmamız gereken şey, kadın sorunu için burjuvazi tarihsel rolünü oynamıştır; onun yapıp edeceği en büyük şey, sorunun gün yüzüne çıkacağı koşulları -isteyerek değil, mecbur kalarak- hazırlamaktır. Bu noktadan sonra burjuvazinin tüm tarihi, kadın emekçilerin, yoksulların mücadelesinin baskısı altında ileriye doğru bir adım atmaksa, ilk fırsatta iki adım geri gitmek biçimindedir. Kadın emekçilerin, özgürlük ve toplumsal eşitlik talepleri, başka bir yaşam arzularını kapitalist sınıfın varlığıyla, çıkarlarıyla çatışma ve uzlaşmazlık içindedir. Kapitalist dünyada kadınlar, en ucuzundan bir metadır ve burjuvazi bunu kaybetmek istemez; bunun böyle kalması için tarihteki gerici direnişini sürdürür; erkeğin en gerici bilincini diri tutmakta buna dahilidir.

"Kapitalizm öncesinde de kadınlar ikinci sınıfta, ezilen cinsti" sözünün arkasına sığınarak, ataerkilliği sınıflar olgusundan, özel mülkiyet ilişkilerinden ayırmakla işe başladılar. Ataerkilliği tek başına erkeğin, erkek olmasından ileri gelen, kendi başına bağımsız bir "sistem" haline dönüştürdüler ve böylece biri kadını doğrudan, ikincisi dolaylı olarak ilgilendiren iki sistem bulmuş oldular: Ataerki-patriyarkal sistem ve kapitalist sistem. Buna göre, "patriyarkal sistem" önceki toplumsal sistemlerde olduğu gibi kapitalizme de ele geçirir; evden başlamak üzere adım adım siyaset kurumlarını, çalışma alanlarını, devleti vb. ahtapot kollarıyla sarıp kapitalist sistem üzerinde baskı kurar, etkin olur. Hatta kimilerine göre, patriyarka sosyalizme de ele geçirir. (Yani sınıflar tarihini, kapitalizm tarihini vs bilmesek, akşam yemeğinde bu ahtapotu yiyebiliriz!) O halde, kadınların kurtuluşu için sosyalizme varmaya ne gerek vardır! Artık iş, kapitalizmden "patriyarkal sistemin" nasıl temizlenebileceği üze-

rine ve kapitalizmin sınırlarını aşmadan da onun (patriyarka) yenilebileceğine dair varsayımsal bir ideolojinin argümanlarını yaratmaktadır. Her şeye ERKEK etiketi getirmek, bu varsayımsal ideolojinin en büyük icadı olmuştur.

Öyle ya, ister burjuva erkek, ister işçi erkek olsun, mücadele edilecek tek şey kalıyor: ERKEK! Fakat şöyle bir ayrımla:

Egemen burjuva erkekten istihdam rica etmek ve kadının modern köleliğine katkısı için minnet duymak! Egemen burjuva "erkek siyasetinden" demokrasi kırıntısı bile olmayan haklar rica etmek ve "bir kadını bile kurtarmak önemlidir" derken milyonlarca kadının sefaletini, yaşadıklarını görmezden gelenleri sözleşme vaatleri nedeniyle alkışlamak! Fakat, emekçi, yoksul kadınların kurtuluş müttefiki olan işçi erkeği, patriyarkanın temsilcisi olduğu için(!) meydana dan kovalamak, recm etmek! Aradaki fark budur. Müthiş bir tutarlılıktır bu, çünkü feminizmin müttefiki burjuvazidir!

Kapitalizm kendinden önceki sınıflı toplumların aksine "ataerki sistemi" parçalayabilmiştir. Bunun da en büyük nedeni üretimin toplumsal biçimidir. Erkek gücünü (erk) ayrıcalığına artık eski kapalı iktisada ait aile içine dayalı ev ekonomisi üzerindeki hakimiyetinden (mülkiyet haklarından) almıyor. Kadının tüm yaşamı ve üretimi buraya bağlanmış, üzerindeki tek hakim güç erkek ve ailesi değil. Burjuvazi bu geri-eski ekonomi biçimini yıkarken, erkeğin erk durumunu da temelden sarsmıştır. Kadın için ise; onun toplumsal faaliyet alanını genişletmiştir. Bir diğer şey ise, kapitalizme özel mülkiyetin egemenliğini her alanda sağlamıştır. Bunun bir anlamı şudur; kadının köleliği üzerindeki tüm "gizli" örtüler kaldırılmıştır. Bu onun gözlerindeki perdenin kalkmasıyla ama aynı zamanda sığınaklarını da kaybetmesiydi. Erkek için de; üretim araçlarından hızla mülksüzleştirilirken elinde bırakılan tek mülk, tek üretim aracı karısı ve çocuklarıdır. Bunu da sermaye sınıfıyla paylaşır. O artık ayrıcalığını, mülkiyet haklarını sermaye sınıfının çıkarları üzerinden sürdürür. Yani feminizmin ortaya koyduğu gibi "patriyarka" kapitalizmi ele geçirmiyor, kapitalizm ona (erkek egemenliğe) kendi biçimini veriyor, ikisi de özel mülkiyet ilişkileri içinde yer alıyor. Anatomik ifadeyle, erkek egemenliği-ayrıcalığı kapitalizmin şah damarında yer alır. Birinin içinden diğerini temizlemek mi istiyorsunuz? O halde özel mülkiyet ilişkilerinin egemenliğine son verin. Yani kapitalizme son verin yani şah damarı kesip atın! Böylece kadının çifte sömürü ve köleliğinin temelini tümenden yıkılmış olduğunuz için, erkek egemenliğinden artık geriye

kalan izleri yok etme, toplumdaki temizleme koşulunuz doğar; toplumla birlikte, kadınların toplumsal örgütlülüğünün denetiminde. İşte o zaman bugünkü uğraşınız havanda su dövmekten çıkar, gerçekten de sonuç almaya başlarsınız.

Öte yandan, feministlerin "biz sorunu ertelemiyoruz, bugünden çözmek istiyoruz" sözleri tam bir illüzyondur ve buna komünist kadınları ve mücadelesini gözden düşürmek içinde başvururlar. Ancak feminizmin "bugünden çözmek" dediği şeyin şu ana kadar ki pratiği, meydanlarda devrimci-isyancı ruh hali içindeki kadınların, toplumsal eşitlik ve özgürlük taleplerini kırıntılar düzeyine indirip, pasifize edip hükümetlerden hak "rica etmek" üzerinedir.

İşin gerçeği şu ki, feministlerin sözleriyle isyancı ruh halindeki kadınların arasında bir çelişki vardır. Feministler yasa eşitliği ister ve "Eşitlik İstiyoruz" dediklerinde kadınlar bunu toplumsal eşitlik olarak algılar, duyar, okur. Bu yaşamın basit bir okunuşudur. Çünkü yasaya göre kadın ve erkek eşittir, ama toplumsal eşitliği yoktur. O yüzden de feministler bu kez burjuvaziye "yasalar-sözleşmeleri uygulayın" çağrısını yaparak çelişkinin üstünü örtmeye çalışırlar. Toplumsal eşitliği birkaç yasanın uygulanması meselesine -nesnel gerçeklerden bağımsız bir uygulama hayali- indirgeyerek ileri bilinci geri olanla sakatlamaya uğraşırlar.

Özgürlük istemi açısından da bu böyledir. Yasaya göre kadın da, erkek de köle değildir, asgari hak ve ödevleri belirlenmiştir. (Her ne kadar bunlar burjuva tutarsızlıklarla dolu olsa da...) Ancak kadınlar için özgürlük, sokakta hiçbir saldırı, aşağılanma korkusu olmadan dolaşmaktan tutun da, ne bir cinsin, ne bir ezici sınıfın, ne bir ezen ulusun ekonomik ve siyaset baskı ve tahakkümü olmadan yaşamını örgütlemesidir. Buna karşın feministler, özgürlüğün altını bir yığın küçük taleplerle doldurur, burjuva sınıfın iktidarıyla çatışmamak için büyük bir özen gösterirler. En önemli sözü -ki bunu da komünistlerden almışlardır- kadının erkek cinsinden bağımsız olmasıdır. Fakat bunun nasıl olacağını hiç kurcalamazlar ya da bireysel geçici çözümlerle avunurlar, avutmaya meyillidirler.

Feministler "siyasal katılım" dediklerinde, kadınlar bunu siyasal ve toplumsal örgütlenmeye ezilen kadınların doğrudan söz sahibi olarak, hiçbir kısıtlama ve ayrımcılık olmadan, kendi kaderleri hakkında karar vermek olarak algılar. Oysa feminizmin burjuva partilere "kadınları aday gösterin" demenin dışında bir şey söylememektedir. Demokrasi anlayışı bundan öte değildir.

Ve böyle örnekler çoğaltılabilir el-

bette. Yani feministlerle devrimci isyancı ruh hali içindeki kadınların arasında bu çelişki her eylemde, her olayda, her olguda kendini göstermektedir. Fakat önemli olan kadınların bilincinde bunu açığa çıkarmaktır. Feminizmin (yani burjuva ideolojisinin bir tezahüründen başka bir şey olmayan feminizmin) kadınlar üzerindeki etkisi kırılmadan bu olmaz. Etkinin kırılmasında nesnel koşullar, devrimci koşullar bizden yana ama koşulların bizden yana olması devrimci bilincin kendiliğinden oluşacağı anlamına gelmez, kendiliğindenliğe de bırakılmaz. O nedenle hiçbir devrimci komünist kadın, özel bir görev beklemeden devrimin bu önemli toplumsal gücünü kazanma sorumluluğunu göz ardı etmez, etmemelidir de. Ancak buna geçmeden daha önceki paragrafı tamamlayalım.

Evet, feministlerin "yarına ertelemiyoruz, bugünden çözmek istiyoruz" sözleri, komünist kadınların görüşlerini çarpıtmak üzerinedir. Sanki komünist kadınlar, kadın özgürlüğü mücadelesini vermiyormuş, bugünden çözülebilecekmiş de, onlar bunu erteliyormuş gibi algı yaratırlar. Küçük burjuva feminizmi kendini bunun üzerinden var etmeye çalışmıştır.

Oysa ki, komünist devrimci kadınlar, kadın sorununun devrim ve sosyalizmle çözülebileceğini ancak böyle toplumsal eşitliğin sağlanabileceğini söylerler. Ve bunun teminatı da, iktidarın doğrudan, dolaylımsız sahibinin emekçi sınıfları olarak, emekçi, işçi kadınlar ve erkeklerdir. Bu bir azınlığın, bir cinsin, ezen sınıfın, ezen ulusun, sömürücülerin iktidarı değildir. Böyle bir iktidar ancak sorunun çözümünde ısrarcı, cesur olur ve sonuna kadar götürür. Bir diğer şey; devrim yarın değil, bugünün sorundur, güncel ve zorunludur. Devrimci mücadele olmadan, kadınlar devrimci mücadeleyi omuzlamadan, hedeflerine tüm ezicileri, sömürücülerini ve onların iktidarını koymadan özgürlük hep bir adım ötede kalacaktır. "Bugünden çözmek" sözünden anlaşılacak tek şey kalıyor; kadınların devrimin örgütlenmesinde, başarılmasında ısrarcı, cesur ve güçlü mücadelesi. Son olarak, kadın özgürlük mücadelesinde Kürt kadınların ve komünist partilerin büyük bir yeri vardır, güçlü bir tarihi vardır. Kapitalizm içinde feministlerin onlarca yılda çözemediklerini (ve çözemeyecekleri de) sosyalist ülkeler tek hamlede çözümleridir. Gerçek bu kadar açık ve yalındır.

Feminizmin kadınlar üzerindeki bu aldatıcı-oyalayıcı, yanılsamalarla dolu etkisinin kırılmasındaki en önemli panzehir, en geniş çapta, kadınlar arasında sosyalizmin propaganda edilmesidir. Sosyalizm 18. yüzyıldaki haliyle, ütopyik, soyut değildir. O bilimsel temellerine

oturtulmuş olduğu kadar, artık bütün somutluğuyla sosyalist bir tarih vardır. Güçlü ve zengin bir deneyim durmaktadır karşımızda. Kadınlar arasında sosyalist propagandayı, görece sosyal-reformistler de yapmaktadır. Kadınlara sosyalizmde hayatlarında nelerin değişeceğini, bunun nasıl başarılacağını anlatırken, onların zihinlerinde, duygularında yaratmamız gereken şey; böyle bir kurtuluş için büyük bir tutkuyla, cesaretle mücadele etmek mi yoksa hiçbir uygulanma güvencesi olmayan, üstelik sorunun bir kısmını (en acil haliyle) bile çözemeyen sözleşmeler için mi mücadele etmek? Her özgürlük düşümüzü, her eylemi, her örgütlülüğü, mücadelemizi burjuva yasallığın dar ufkuyla mı uyduracağız (amaç burjuvaziyi ıslah etmekle sınırlıysa, tarih burjuva sistemi ıslah etmeye çalışırken, ıslah olanlarla doludur) yoksa, kadınların güçlü mücadelesini birikimini devrimci mücadeleyle mi zenginleştirerek, kendi kurtuluşumuzu kendi ellerimizle mi alacağız?

Kendi ellerimizle, emeğimizle, bilincimizle kuracağız ve hiçbir sömürücüye barındırmayacağımız, hiçbir ezen-ezilen ilişkisine tahammül göstermeyeceğimiz, hiçbir erkek ayrıcalığına, üstünlüğüne, vahşetine izin vermeyeceğimiz, mutlu bir azınlık için hayatlarımızı heba etmeyeceğimiz, bütün toplumun zenginliği için emeğimizi seferber edeceğimiz, kadının üzerindeki her türlü gericiyi yok edeceğimiz ve işte ancak böyle kendimize "vatan kılacağımız" bir ülkede yaşamak arzusu karşısında, birkaç insan hakkı kırıntısıyla avunma fikri tutunmaz. İşte komünist devrimci kadınları, devrim tutkusundan vazgeçirmeyen ve ona bireysel bir çok hayalini feda ettiren şey budur. (Bunu ne burjuva akıl, ne küçük burjuvazi anlayabilir).

Feminizmin etkisi muhakkak kırılacaktır. Devrimci sosyalist propaganda ve devrimci-komünist kadınların özel ve yaygın çalışması bunu başarabilir. İşçi emekçi, yoksul kadınlara kendi ruh halimizi, bilincimizi, hayallerimizi, insan sevgimizi (devrimci hümanizma), özgürlük tutkularımızı taşımaları, onlara böyle gitmelidir. Kadınlar arasında "kadın olma bilinci" onlarda en fazla ezilen bir cins oldukları bilinci yaratır, bu özgürlük için yetersizdir. Yaratılacak bilinç devrimci kadın bilincidir. Özgürlüğü için devrim isteyen kavganın en önüne geçen kadın kazanacaktır. Emekçi Kadınlar muhakkak kazanacaktır.

*"Dünyaya Başkaldırıyoruz" dan alınmıştır

DÖB'lü Öğrenciler Etkinlikte Buluştu

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) olarak çalışmalarını büyük bir enerjiyle yürüttüğümüz "Alacaklıyız! Bize Gelecek Borcunuz Var!" kampanyamızın finalini coşkulu bir etkinlikte yaptık. 5 Şubat günü Kıvılcım Kültür Merkezi'nde yoğun katılımı gerçekleşen buluşma saygı duşuyla başladı. Saygı duşunun ardından, son süreçte öğrenci gençliğin ve DÖB'ün eylemlerinden oluşan sinevizyon gösterimine geçildi. Sinevizyon gösteriminin ardından panel bölümüne geçildi.

Panelin "Gençlik mi Geleceksiz? Burjuvazi mi?" konulu ilk sunumunda panelist arkadaşlarımız, "Yaşadığımız topraklarda bunca açlık, yoksulluk varken kitleler evinde beklemiyor. Kitleler ayaklanmacı bir ruh haline bürünüyor. Gezi'de, 6-8 Ekim'de gördüğümüz ayaklanmacı ruh hali önümüzdeki ayaklanmalara ışık saçıyor. Bizlere ulaştırmak istedikleri korku, yıldınlık gibi olgular bu toprağın insanları tarafından aşılıyor. Korku eşliğini aşılıyor. Asıl korkan onlar: Kaybetmeye mahkum olan onlar." diyerek zaferin işçi sınıfı ve ezilen halkların olduğunu vurguladı.

"Kadın ve LGBTI+" üzerine yapılan sunumda ise; "Kadınların ve LGBTI+'ların eylemleri tüm işçilerin, emekçilerin kapitalizme karşı yürüttüğü genel başkaldırıdır." diyen arkadaşlarımız sözlerine şöyle devam etti: "Türkiye'nin her

bir yerinde dalgalanan eylemlerin yaygınlığında, kadınların artan eylemlerinin ve sokakları zapt etmesinin büyük bir rolü vardır." Sosyalizmde ve Sovyetler Birliği'nde kadının durumuna değinen panelist arkadaşlarımız sözlerini, Kadınların ve LGBTI+'ların sorunlarının sınıfsız ve sınırsız bir toplum olan komünizmde gerçekten çözülebileceğini belirterek sonlandırdı.

"Öğrenci Gençlik Hareketinin Güncel Durumu" sunumunda da "Parasız, bilimsel eğitim, demokratik, özerk üniversite talepleri ancak

emekçilerin iktidar mücadelesi ile örtüşürse anlamlı olur. Öğrenci gençliğin çıkarları işçi sınıfının çıkarlarıyla ortaktır. Bu nedenlerle öğrenci mücadelesi kampüs ve okul duvarlarını aşmalıdır, aksi takdirde reformist taleplerde ve çözümlerde takılı kalır. Bunu aşmanın gerekliliği apaçık ortadadır, yaşadığımız bütün sorunların çözümü devrim mücadelesindedir." denildi.

Panel sonrası etkinlik açık kürsü ile devam etti. Açık kürsüde gençliğin yaşadığı sorunlar ve bu sorunlara nasıl çözümler getirilebileceği tartışıldı, öneriler sunuldu. Büyük bir heyecanla söz alan konuşmacılar, öğrenci gençliğin mücadelesinin kampüs ve okul sınırlarını aşarak, işçi sınıfı ve emekçilerin devrimci kavgasıyla birleşmesi gerektiğine vurgu yaptılar. Yine söz alan bir işçi dostumuz işçi sınıfının devrimci öğrencilere borçlu olduğunu, zaferin birlikte kazanılacağını belirtti. Yeni dönemde gençlik kitlelerinin devrim saflarında örgütlenmesi için mücadeleyi büyütme gerektiği vurgulandı.

Serbest kürsü bölümünde yapılan konuşmaların ardından etkinlik şarkılar, türkülerle devam etti. Hep birlikte marşların türkülerin söylendiği etkinlik, çekilen coşkulu halayların ardından sonlandırıldı.

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)

Sağlıkçılar "Beyaz Nöbet"te

Sağlık emekçileri, özlük ve ekonomik haklarını düzenleyen tasarının meclise getirilmemesini 26 Ocak günü Taksim'de yaptıkları Beyaz Nöbet ile protesto etti.

Sağlık emekçileri, pek çok şehirde de "Beyaz Nöbet" başlatarak sağlıkta şiddetli engellenmesini, özlük hakları ile çalışma koşullarının iyileştirilmesini istedi.

İstanbul Tabip Odası, İstanbul Dişhekimleri Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, Sağlık Emekçileri Sendikası İstanbul Şubeleri, Genel Sağlık İş, Dev Sağlık İş, Birinci Basamak Birlik Dayanışma Sendikası Mecliste görüşülecek olan tasarının kapsayıcılığının artırılarak, veteriner hekimler ile diğer tüm sağlık sınıfı çalışanların dahil edilerek derhal Meclis'e getirilmesi gerektiğini istedikleri ve aksi takdirde 8 Şubat günü uyarı G(ö)rev'inde olacağını duyurdular.

Sağlık emekçileri, 4 Şubat Cuma günü de Meclis önünde eylemde idiler.

DÜNYA EMEĞİN OLACAK

Son birkaç haftada işçiler ardarda iş bırakıp eyleme çıkarken, gerek kazanımlardan gerek birbirlerinden cesaret alıyorlar. Hızla öğrenip, örgütlenip, harekete geçiyorlar.

Farplas İşçileri Eylemde

Geçtiğimiz hafta ücretlere tepki göstererek iş bırakan Farplas Otomotiv işçilerinden patronlar bir hafta izin istemiş ve taleplerini karşılayacağını, sendikayla da görüşeceğini söylemişti. Bu süreçte Birleşik Metal-İş Sendikası fabrikada çoğunluğu sağladı.

Yoğun kar yağışı ve enerji kesintisi sonrası işçileri idari izne yollayan patron, 26 Ocak günü 150 işçiyi tazminatlı işten attı. Farplas patronu, işçilerin üretime zarar verdikleri gerekçesi ile "sözleşmelerini haklı nedenle sonlandırdığını" söyledi.

BMİS'da örgütlü işçiler, işten atılanların geri alınması ve sendika hakları için, 31 Ocak günü üretime durdurdu ve kendilerini fabrikaya kapattı. 00.00-08.00 vardiyasında iş bırakarak fabrika içerisinde "Farplas İşçisi Köle Değildir", "Direne Direne Kazanacağız", "Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganları attı. İşten atılan işçiler de fabrika önüne gelerek eyleme başladı.

Patronların çağrısı üzerine kısa sürede fabrikaya gelen polis, sabah saatlerinde işçileri darp ederek, dronelarla kovalayarak gözaltına aldı. Saldırıya tepki gösteren yaklaşık 50 işçi, fabrikanın çatısına çıktı ve sloganlarla eylemi sürdürdü.

Fabrika önünde bir süre sloganlarla bekleyen işçiler ve sendikacılar, gözaltına alınan arkadaşlarına destek olmak için Çayırova Karakolu önüne geçtiler.

Farplas işçileri 2 Şubat sabahı Workinn Hotel önünde toplanıp kortej oluşturarak Farplas Fabrikası önüne yürüyüş yaptılar. Çevreden desteğe gelenlerin katılımıyla slogan atarak fabrika önüne ulaşan işçiler, burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Farplas işçilerinin talepleri şöyle:
-İşten atılan arkadaşlarımız işbaşı yapacak!
-Sendika hakkımız tanınarak, sendika ile görüşmeler başlayacak!
Farplas işçilerinin eylemi sürüyor.

Bakırköy Belediyesi Grevi Sona Erdi

İstanbul'da Bakırköy Belediyesinin %0 zam dayatmasına karşı 25 Ekim'den bu yana devam eden grev, Belediye-İş Sendikası'nın belediye ile yaptığı anlaşmayla sona erdiği öğrenildi.

29 Ocak günü imzalanan sözleşmede sözlü olarak 2020 yılı için %6, 2021 yılı için %8, 2022 için %11 olarak anlaşma sağlandığı; işçilerin "kırmızı çizgimiz" dediği atılan işçilerin geri alınması (grevin devam ettiği 17 Aralık'ta iki işçi işten çıkarılmıştı), sözleşmeli işçiler için iş güvencesi ve sosyal haklarda iyileştirme yapılması gibi maddeler anlaşmada yer almadı...

BBC Emekçileri Kazandı

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) ile BBC İstanbul Bürosu arasında yürütülen TİS görüşmelerinde uzlaşma olmayınca 14 Ocak'ta başlayan grev, kazanımla sonlandı.

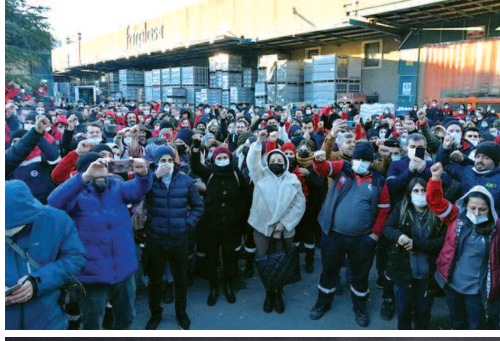
29 Ocak günü Gümüşsuyu'nda bulunan BBC bürosu önünde bir basın açıklaması yapan BBC emekçileri, patronlarla anlaşmalarını duyurdu. BBC çalışanları yıllık bazda %32 zam, aileleri kapsayan özel sağlık sigortası, günlük brüt 60 TL yemek desteği ve brüt bin 200 TL gözlük yardımı olacak.

Akkuyu'da İşçiler İş Bıraktı

Mersin'de yapımı süren Akkuyu Nükleer Santrali'nde taşeron firma bünyesinde çalışan 250 işçi, iki aydır maaşlarının ödenmediği için 30 Ocak günü iş bıraktı.

"Ben Mersin Akkuyu'da çalışan bir işçiyim. 2 aydır maaşlarımızı alamıyoruz, 4 gündür eylemdeyiz. Yarın toplu çıkış vereceğiz, eylem yaptığımız için bizleri koşulsuz işten çıkaracaklar. Yarın da eylem yapacağız, ancak hiçbir şekilde sesimizi duyuramıyoruz." diyerek anlatıyor işçiler durumlarını.

Akkuyu'da daha önce de işçiler ağır çalışma koşulları ve ücretlerinin ödenmesi üzerine iş bırakmıştı.

Digitürk Çalışanları Eylemde

Digitürk çalışanları da %17'lik sefalet zammına tepki göstermek için 1 Şubat günü Ayazağa'daki Beinsports binası önünde toplandılar.

Digitürk medya emekçileri, yıllardır sürdürülen enflasyon altı zamlarla ezildiklerini belirterek "Bu yıl itibarıyla %17 zamlarla açlığa mahkum edilmiş oluyoruz ve bunu asla kabul etmiyoruz" dedi.

Alpin Çorap İşçileri Kazandı

Alpin Çorap'ta çalışan işçiler, 1 Şubat günü verilen zamlar beklentinin çok altında olduğu için üretime durdurdu.

Üç vardiyalı çalışan fabrikada 08.00-16.00 vardiyası çalışırken, zam oranları açıklandı; zamların beklentinin çok altında olduğunu gören işçiler makineleri kapattı!

Saat 15.00 civarı başlayan iş bırakma eylemi, diğer vardiyadaki işçilerin de gelmesiyle iki vardiyalı olarak devam etti. Patronların işçilere teklif ettiği zam erkek işçilere 1800, kadın işçilere ise 1500-1600 lira arası... İşçiler eylemin bu eşitsizlikten başladığını söylüyor.

2 Şubat sabaha karşı fabrikaya gelen Alpin Çorap Fabrikası patronu işçilerin taleplerini kabul etti ve 08.00-16.00 vardiyası işe başlamak için fabrikaya girdi. İşçi temsilcileri ve patron arasında yapılan görüşmede işçilerin 2500 TL zam talebi ve iş bırakan hiçbir işçinin işten çıkarılmayacağı karar altına alındı.

Alpin Çorap işçileri diğer tüm işçi ve emekçilere "Mücadelemizi verdik, hakkımızı aldık! Haklarınızı arayın" çağrısı yaptılar.

Ve onları örnek alan Şimşek ve Erdal Çorap işçileri de aynı gün iş bıraktı.

Deriteks'te örgütlenen Şimşek Çorap Fabrikası'nda patronun en son 5600'den başlayan ücret talebi ikramiye ile 6.500 TL çıksa da işçiler tarafından kabul edilmedi. İşçiler 7.000TL talep ederek fabrikada işi durdurdular.

Yine Deriteks'de örgütlenen Erdal Çorap işçileri de "Hakkımız olanı alana dek mücadeleye devam" dedi. Verilen zam tekliflerinin düşüklüğü nedeniyle işçilerle patronlar arasındaki görüşmeler bir sonraki güne bırakıldı.

Migros Depo İşçileri Eylemde

Esenyurt Migros Depo işçileri de eylemci işçiler kervanına katıldı ve kendilerine verilen %8 zamma karşı iş bıraktı.

3 Şubat günü İstanbul'da Migros Esenyurt Deposu'nda çalışan DGD-SEN üyesi işçiler, ücreti kabul etmediklerinde kendilerine kapıyı gösterenlere iş bırakma eylemiyle cevap verdiklerini söylediler. DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar "Pandemi boyunca Migros, Carrefour ve tüm depolarda canımız pahasına çalıştık. Carrefour Depo'daki kardeşlerimiz de bizden haber bekliyor! Taleplerimizi karşılayın!" dedi.

İşçilerin iş bırakması üzerine Migros Depo önüne hemen TOMA konuşlandı. DGD-SEN "Esenyurt Migros Depo içine TOMA getirildi! Uyarıyoruz! Migros depo işçisi kol kola, birlikte. Sonuna kadar direneceğiz. Tek bir işçi kardeşimizin kalına dahi zarar gelmesine müsaade etmeyiz" dedi.

Patronların eylemi kırmak için gönderdiği Liman İş Sendikası da alandan kovuldu.

Zafer Tekstil İşçileri Eylemde

Antep'te 2 Şubat günü Zafer Tekstil fabrikasında işçiler vardiyalı giriş çıkışla-

rında toplanarak verilen zamma tepki gösterdi, fabrika geri adım attı, bir hafta süre istedi. İşçiler bir haftanın çok uzun bir süre olduğunu söyleyerek tepki gösterdi. Bunun üzerine fabrika yönetimi Cuma gününe kadar açıklama yapacağını duyurdu.

Fabrika işçilere zamli ücreti 4840 TL olarak açıklamıştı. İşçiler ise 5500 TL den aşağı verilecek bir zammı kabul etmeyeceklerini söylüyor

Zafer Tekstil'in ardından Antep'te ard arda Melike Tekstil, Has Çuval, Güler Çuval, Kartal Halı, Sevinçler Sağlık Ürünleri fabrikalarında işçiler yapılan zamlara karşı eylemler gerçekleştirdi. Ve daha bir çok fabrikada da işçiler eylemlere hazırlanıyor.

Berr Çorap'ta İşçiler Kazandı

3 Şubat akşamı Berr Çorap'ta başlayan ve saatler süren eylem sonuç verdi. 6.300'le başlayan ücret pazarlığı işçilerin ortak kararıyla 6.650 TL'ye bağlandı.

Beylikdüzü Prem Çorap'ta da patronun 6.200 teklifine karşın 6.750 TL'ye anlaşma sağlandı. İşçilerin ücretleri ara zamanda 7.000 TL olarak düzenlenecek.

Kıraç Metal'de İşçiler Eylemde

Eskişehir'de bulunan Kıraç Metal'de işçiler, işten çıkarmalara karşı 3 Şubat günü üretime durdurdu.

Hopa Liman İşçileri Kazandı

Hopa Liman işçileri, ikramiyelerin kaldırılması ve asgari ücretle çalışmaya mahkûm edilmeleri üzerine 3 Şubat günü iş bıraktı.

İşçilerin tepkileri üzerine işletme müdürü "görüşme yapacağımızı" bildirerek işçilerden işbaşı yapmalarını istedi. İşbaşı yapan işçiler olumlu bir gelişme olmaması halinde yeniden iş bırakacaklarını belirtti. 7 Şubat günü Hopa Liman işçilerinin talepleri kabul edildi ve kazandılar.

Voestalpine Çelik'te İş Bırakıldı

Gebeze'de Voestalpine Çelik'te bir işçinin işten çıkartılmak istenmesine karşı işçiler üretime durdurdu. Voestalpine Çelik'in Silivri, İzmir ve Bursa fabrikalarında da üretim durduruldu.

Yönetimin "Pazartesi görüşelim" talebini reddeden işçiler kazandı. İşçiler BMİS'in yaptığı görüşmeler sonrası işbaşı yaptı.

Polibak İşçileri İş Durdurdu

İzmir Çiğli AOSB'de bulunan ambalaj fabrikası Polibak'ta ambalaj bölümündeki 80 işçi üretime durdurdu. 1 Şubat Salı günü sabah 08.00'de başlayan eylem saat 10.00'da yönetimle görüşme yapılarak sonlandırıldı. İşçiler yönetime taleplerinin kabulü için bir hafta süre verdi.

Şireci Tekstil İşçileri Eylemde

Antep'te Şireci Tekstil işçileri sefalet zammına karşı eyleme geçti.5 Şubat günü 07.00-15.00 vardiyasında işçileri fabrikadan çıkıp dışarıda bekleyişe geçti. 15.00-23.00 ve gece vardiyasında gelen işçiler de içeri gitmeyerek eyleme katıldı. Patronların fabrikayı kapatma tehditleri, jandarma baskısına karşı eylemlerini devam ettirdiler.

Fabrika yönetimi 5.000 lira aylık, 300 lira devam primi vermeyi teklif etse de işçiler 5.700 lira aylık ve artı prim istiyor. Patron ücretleri 5200 TL artı pazar mesailerini 450 TL olarak teklif edince işçilerin bir kısmı anlaşmayı kabul etti ve fabrika önündeki eylem sonlandırıldı.

Ağaç AŞ İşçileri İş Bıraktı

İstanbul BB'ne bağlı Ağaç AŞ işçileri çalışma koşulları ve ücretlerde iyileştirme talebiyle 20 şantiyede bildirimler okudu. Pendik şantiyesinde işçiler iş bıraktı. Ağaç AŞ işçileri, düşük ücretin yanında yol ve yemek parası da alamıyor.

Karınca Lojistik İş Bıraktı

İstanbul Büyükçekmece'de bulunan Karınca Lojistik işçileri sefalet zammına karşı 7 Şubat günü iş bırakma eylemi yaptı. 2021 Ağustos ayında Liman-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atma tehditleriyle karşılaşan işçilerin iş bırakma eylemine çok sayıda işçi katıldı. 420 işçinin çalıştığı Karınca Lojistik'te işçiler talepleri yerine getirilene kadar eylemlerini sürdüreceklerini açıkladı.

ÇANLAR BURJUVAZİ İÇİN ÇALIYOR

K.Taylan Kızıldağ

Çok kapsamlı bir yıkım savaşının, işçi sınıfı ve insanlığın geleceği için yakın bir tehdit olduğuna daha önceki yazılarımızda değinmiştik. Okurumuzun buna aşına olduğunu biliyoruz, sık sık bu konunun neden gündemimizde özel bir yer işgal ettiğine gelecek olursak; dışarıda yoğunlaşan savaş bulutları ve güçlenen savaş tamtamları tehdidin ciddiliğine işaret ediyor. Böyle bir savaşın birleşik devrimimize etkilerini tartışmak gerekiyor.

Leninist gençlik olarak dünyadaki devrimci durumu, emperyalist-kapitalist sistemin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal bunalım durumunu, dünyadaki gelişmelerin ve iç savaşların birleşik devrimimize olan etkilerini ve özellikle yanı başımızda şekillenmekte olan bu savaş durumunu politik olarak kavramak çok önemli. Her gelişmeyi bilimsel sosyalizmin gözüyle nasıl yorumlayacağımıza hakim olmamız ve bundan devrimci sonuçlar çıkarabilmemiz gerekiyor. Yoksa ortalamaya görüş çerçevesinden öteye gitmeyen, Amerikan karşıtlığını geçmeyen bir şekilde yorumlamaya kalkmak, Marksizmin komik bir karikatürünü yapmaya benzeyecektir.

Bundan dolayı pratik politika haline gelen devrimin güncelliğini ve gidüşümü etkileyen olay ve olguları nasıl büyük bir dikkatle takip ediyorsak, dışarıdaki gelişmelerin birleşik devrimimizi nasıl etkilediğine de özel bir önem vermeyiz ve bu gelişmeleri çok yönlü olarak takip etmemiz gerekiyor. Gelişmekte olan bu savaş tehdidine devrimci gençliğin dikkatini çekmek istiyoruz ve çekmeliyiz, çünkü gelişmekte olan savaş daha önceden başlamış olan 3. Dünya Savaşı'nın yeni ve daha kapsamlı bir cephe hattında mayalanmakta, doğrudan NATO ordularını ve faşist Ukrayna yönetimi tarafından tetkizlenmektedir. Dinci faşist iktidarın uzlaşma arayışındaymış gibi gezinmesini aldanmadan olastı bir savaş durumunda dinci faşizmin göbekten bağımlı olduğu emperyalist dünyanın tarafında yer alacağını ve savaşta üzerine düşen 'görevi' layığıyla yerine getireceğini unutmamak, bu konudaki devrimci uyanıklığı elden bırakmamak lazımdır.

Rusya-Ukrayna-Donbass çatışması aslında Rusya'nın kuşatılması stratejisinin ve Ukrayna'nın bir karşı-devrim üretim merkezine dönüştürülmesinin önemli adımlarından biriydi. 2014'te Maydan'da faşistlerin yaptığı darbe ile her şeyin sessiz sedasız gerçekleşeceğini ve planlarında bir pürüz çıkmayacağını düşündü emperyalistler. Donbass'taki halk ayaklanması ve anti-faşist hareket demokratik karakterli bir halk cumhuriyeti kurarken, Kırım'daki Rusya halkının kendi kaderini tayin etmesini beklemiyorlardı. Ukrayna'daki karşı-devrim ile Rusya'nın en son güney kanadından kuşatılacak adım bir yıkım savaşına sürüklenmesi yoluyla emperyalist dünyaya bağlanmak istenmesi, emperyalistlerin planlarından birisi durumunda. Aynı zamanda sosyalizme ve sosyalizmin yarattığı değerlere çok güçlü bir şekilde sahip çıkan, güçlü anti-emperyalist ve anti-faşist uygulamaları sahip olan Rusya proletaryasını ideolojik ve örgütlü bir güç olarak tasfiye etme, yeni yetme Rus burjuvazisinin pazarını emperyalistlere zor yoluyla eklemeyerek tam ilhak sürecini tamamlama planının çerçevesinde gerçekleştiriliyor.

ABD-İngiltere emperyalistlerinin özel askeri ekipman, lojistik, paralı asker desteğiyle Ukraynalı faşistler, emperyalistlerin devasa medya ağının psikolojik harp yöntemleri ve yarınlı algı operasyonlarıyla haklı çıkarılmak isteniyor. Ukrayna'nın Rus işgaline uğrayacağı propagandası yoğunlaşıyor. Böylece Ukrayna devletinin olası bir saldırısına yönelik psikolojik ortam hazırlanıyor ve arka planda Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetlerini işgal etmeye hummalı bir hazırlık yapılıyor. Geçtiğimiz günlerde Donetsk Halk Cumhuriyeti Halk Savunma Milisleri'nden bir albay yaptığı bir açıklama ile Ukrayna ordusunun cephe hattına emperyalistlerin temin ettiği javelin anti-tank füze sistemlerinden, mekanize tank taarruz birlikleri için mayın temizleme araçlarına, tank ve roket saldırı sistemlerine kadar ciddi bir ekipman yığınağı yaptığını belirtti. Ayrıca Ukrayna ordusunun, büyük bir çoğunluğu Donbass-Lugansk cephe hattına konuşlanmış olan, askeri personellerinin izinlerinin iptal edildiği, izinde olanların geri çağrıldığı asker kapasitesi azaltılan birliklerin asker kapasitesinin artırıldığı, sağlık ekiplerinin, askeri şoförlerin dahi teyakkuza geçirildiğini ortaya koydu. Üstelik Ukrayna özel kuvvetlerine bağlı en yetkin birliklerden seçili ve emperyalistlerin askeri uzmanlarının yönlendirmesinde hareket eden keşif ve sabotaj gruplarının oluşturulduğunu da ekledi. Bu bilgilerin Rus istihbaratı ve Rusya Genelkurmayı tarafından doğrulandığını belirtmek gerekiyor. Bu hazırlığın arkasında emperyalistlerin olduğu, Amerikan ve İngiliz paralı askerlerinin eğitmen olarak bu azıllıklara eğitimler verdiği belgelerle kanıtlandı. Emperyalist basın ajanslarına bu katillerle yapılmış röportajlara yer verecek kadar ileri gitmiş durumdadır. Cephe hattına konuşulan Ukrayna birliklerinin ve onlara eğitim veren paralı yabancı askerlerin büyük çoğunluğunun Nazi faşistleri olduğuna göremeden geçemeyiz. Tıpkı Libya, Suriye'de eğittikleri dinci faşist çetelerden ideolojik olarak pek bir farkı olmayan ve anti-komünizmde ve dünyadaki devrimci dalgaya karşı ortaklaşan katil sürüleri.

Bu kadar veriyi ortaya koyarken, bu seferki hazırlığın sadece birkaç günlük bir çatışmaya değil, Donbass, Ukrayna'nın doğu kentleri, Rusya'nın güney cephesi, Karadeniz ve hatta bölge ülkelerini de içine alacak bir çatışmaya evrilmeye ihtimalini görerek ortaya koyuyoruz. Rusya Savunma Bakanlığı'nın son dönemlerde yaptığı açıklamalardaki tonun sertliği, ordunun içine girmiş olduğu tatbikat ve hazırlık durumu da hesaba katılırsa, emperyalistlerin oynadığı kumarın bölgeyi bir cehennem çevirmeye ihtimali bulunuyor ve savaş kazanılmak için Rusya'nın her şeyi yapmaya kararlı olduğunu da görmek gerekiyor. 3. Dünya Savaşı bölgesel vekalet savaşları, darbeler, devrimler, karşı-devrimler ve iç savaşlar biçiminde sürüyor.

Bu yıkım savaşları her nerede olursa olsun emekçi halklara, dünya işçi sınıfına acı, gözyaşı ve yıkımdan başka bir şey getirmeyecek. Olası böyle bir savaşta insanlığın geleceğini büyük yıkımlar beklerken, diğer taraftan ayaklanmaların ve devrimlerin patlak verme ihtimali güçlenecek. Çünkü bu olası savaş pandemi ile birlikte hızlanan sistemin yıkımında bir rejisör rolü oynayacak. Bölge karşı-devriminin önemli merkezlerinden biri olan faşist Ukrayna'nın yıkım süreci hızlanırken, bölgedeki gerici iktidarların güçten düşeceğini ya da yıkılacağını hep birlikte göreceğiz. Yaklaşan savaş, emperyalistlerin dünya halklarına karşı kendi sistemlerinin yıkımını durdurmak için başlattığı bir savaş olduğu halde, yeni evrenin kendi sonlarını getirecek devrimler çağı olduğunu biliyoruz.

Dünya halklarının ve dünya proletaryasının özgürlükler çağı için başlattığı kavgaya, emperyalistleri böyleli çalınca adımlara iterken, 3. Dünya savaşının dünya devriminin yükselişine imkan vereceğini biliyoruz. 1.Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın ardından Ekim Devrimi doğarken, 2.Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın ardından da dünyanın üçte biri sosyalist oldu. Yeni evrede ise zorunluluklar çağından özgürlükler çağını geçiş muazzam derecede hızlandıracak. Ve yıkıma uğrattıkları proletarya bu savaştan muzaffer çıkarak insanlığı özgür günlerle taşıyacak. Bu açıdan birleşik devrimimizin uluslararası gelişmelerden ciddi bir şekilde etkileneceğini ve burada zafere ulaşmamızın dünyadaki bütün dengeleri alt üst ederek çok daha güçlü bir süreci yaratacağını bilerek büyük bir coşkuyla çalışalım!

HASEKE SALDIRILARININ ARDINDAN

Sinan Kaleli

Haseke'de 20 Ocak'ta IŞİD'in cezaevine saldırarak başlattığı kenti ele geçirme girişimleri tümden kırılma da, çatışmalar hala devam ediyor. Cezaevinin bir kısmı hala dinci çetelerin elinde ve aralarında yöneticilerin de olduğu çetelerden kaçınan kaçmayı başardığı henüz tam bilinmiyor.

SDG 23 Ocak'ta yaptığı açıklamada, hem saldırının nasıl olduğunu anlattı, hem de bir bilanço verdi: "Saldırı gerçekleştirilen bazı çetelerin itiraflarına göre, bu saldırılarda en az 200 çete canlı bomba olarak yer aldı ve bu çetelerden bazıları Serêkaniyê ve Girê Spî, bazıları ise Irak tarafından gelerek Xîwêran Mahallesi'ne yerleşti. 6 ay süren hazırlıktan sonra 20 Ocak'ta saat 19.30 sularında bomba yüklü araçlarla cezaevine saldırı düzenlendi. Cezaevinin içindeki çeteler de görevli sağlık ekiplerine, aşçılara ve güvenlik güçlerine saldırarak kaçmaya çalıştı. Söz konusu memurların akıbetine ilişkin henüz net bilgiler elde edilemedi. Çetelerin kaçma girişimi büyük oranda boşa çıkarıldı fakat bazı çeteler cezaevinin yakınındaki İktisat Fakültesi'ne kaçmayı başardı. (...) Yakalanan bazı IŞİD çetelerinden edindiğimiz bilgilere göre, bazı sorumlular Türkiye ve Serêkaniyê gibi işgal altındaki bölgelere kaçmak istedi. Bazıları ise Irak'ın Ramadî bölgesinden geldi ve bu da dikkat çekici. İşgalci Türk devleti ve çeteleri, güçlerimiz IŞİD çeteleriyle uğraşırken Eyn İsa hattında güçlerimizin mevzilerine saldı-

arak 3 savaşımızın şehadetine neden oldular."

Çatışmalarda şu ana kadar 200 dolayında IŞİD'li öldürüldü, 550 aşkın dinci çete ise teslim oldu.

Saldırı iyi hazırlanmış, daha bütünlüklü bir planın parçası gibi görünüyor. Rojava kaynakları, saldırının ardından Ankara'nın olduğu konusunda ısrarcı. Zaten çoğu Türkiye'nin işgal ettiği bölgelerden gelmiş durumda. Üstelik Haseke'ye yardıma giden SDG güçlerinin de Türk SİHA'larının saldırısına uğradığı ve yardıma gitmesinin engellendiği söyleniyor.

Çetelerin geldiği yer gibi, kullandıkları silahlar da Türk devletiyle bağlantılı. Öldürülen dinci çetelerden ele geçirilen roketatarların TSK envanterinde kayıtlı olduğu görüntülerle belgelenmiş durumda. Bu tür deliller olmasaydı bile, TC bölgede haklı olarak baş şüpheli durumda olurdu. Mevcut durumda ise şüpheye mahal yok. IŞİD saldırısı Türk istihbaratının ve kurmaylarının planlayıp yönettiği bir operasyondur. Dinci çetelerin Haseke saldırısıyla birlikte ÖSO-TSK da Ayn İsa ve Til Temir bölgesinde saldırıya geçti. Tam bir uyum ve eş zamanlılık söz konusu!

Sina cezaevinde, aralarında çok sayıda yöneticinin de olduğu 5 bin dolayında IŞİD'li var ve bunlar "tehlikeli" kategorisinde yer alan dinci çeteler. Saldırı sonucu burası tümden boşaltılabil-

seydi, IŞİD için muazzam bir silahlı güç hazır demektir. Ve bu güçle Haseke'nin ele geçirilmesi pekala mümkün olabilirdi. Stratejik önemdeki Haseke bölgesinin kaybının, Özerk Yönetim için telafisi çok güç sonuçlar yaratacağı aşikar. Dahası, resmi olarak IŞİD'in elinde bir bölge, Türk devleti için "meşru hedef" olma gibi bir ek avantajı da sahip. Ama işin asıl yönü, bizzat Özerk Yönetimi, özcesi Rojava devrimini geriletme ve mümkünse boğmak için uygun şartların yaratılmak istenmesidir.

Bölge tüm büyük güçlerin kuvvet yığıldığı bir bölge. İnanılmaz sayıda aktörün çatışan ve iç içe geçen çıkarları söz konusu. Daha dün kanlı bıçaklı olanlar birden bire kardeşleşiyor; eski dostlar düşman oluyor. Dengeler de, taraflar da sürekli değişiyor. Dinci kiralık çeteler, paralı askerler, aşiretler... bu karmaşık ağda kendilerine alan buluyorlar. Türk devleti ise bölge karşı-devriminin en önemli merkez üslerinden biri olarak, Rojava devrimini ve her türden devrimci gelişmeyi boğmak için muazzam bir çaba harcıyor.

Suriye'yi bir "dinci faşist serası" haline getirerek, emperyalist sermayenin ihtiyaç duyduğu her yere bu dinci çeteleri gönderme, bu kiralık katilleri sevk ve idare etme işini Ankara'daki dinci faşist iktidar omuzladı neredeyse on yıldır. Önce IŞİD üzerinden soyundu bu görüve. (IŞİD'in o "ilk çıkış" yaptığı Musul olayları ve TC'nin oradaki tavırları ha-

tırlansın.) IŞİD'in güçlenip Rojava'ya kana boğmasını olanca gücüyle destekledi. (Ünlü "Kobane düştü düşecek" sevinç çığlıkları hala kulaklarımızda!) Ama nihayetinde Rojava devrimi IŞİD canilerinin üstesinden gelmeyi başardı. O zaman devreye doğrudan Türk ordusu girdi. Adım adım işgale başladı Rojava'ya. Serekaniye'den Afrin'e (arada Kobane hariç) bölgeyi ve İdlib'i işgal etti. Tüm bu bölgeleri "dinci faşist yetiştirme çiftliği" olarak kullandı. Yakın dönemde Libya'dan Artsakh'a (Dağlık Karabağ) kadar bir dizi alanda bu tuncuklarını kullandı. Her fırsatta onları Rojava'ya, Özerk Yönetim'in hakim olduğu alanlara, ayrıca öncelik Rojava'da olsa da, kimi zaman Şam hükümetinin kontrolündeki bölgelere yönlendirdi. Böylece dört başı mamur bir "toprak tırtıklama siyaseti" yürüttü. İşgal ettiği bölgelere kaymakamlar, valiler atadı; okullar açtı.

Türk devleti bu işgali sadece kendi adına yapmadı. Bir NATO ordusu olarak, İttifak adına da yapmış oldu işgali. Rojava devrimini boğmak istemesi, salt bir "Kürt alerjisi" üzerinden açıklanacak bir şey değil. O, bir demokratik halk devrimi boğmakla görevlidir. İşin "Kürt ulusal sorunu" üzerinden kendi "toprak bütünlüğü" boyutu var kuşkusuz. Ama daha önemlisi, tüm bölge gericiliğini ve emperyalizmi tehdit eden demokratik halk devrimidir. Bu yüzdendir ki, "SDG'ye destek veren ABD ve Uluslararası Koalisyon Güçleri", Türkiye'nin Rojava iş-

gallerini engellemediler. Bırakın engellemeyi, daha önce çeşitli yazılarımızda gösterdiğimiz gibi, bu işgalin önünü açtılar, hatta Afrin başta olmak üzere işgal hareketini kışkırttılar. Haseke'ye saldıran IŞİD çetelerinin ellerindeki silahların NATO menşeli olması, saldırının arkasındaki güçlerin kimler olduğu hakkında yeterince fikir veriyor.

Bu açıdan bakıldığında, IŞİD'in Sina cezaevi baskını ile başlayan saldırı, bir bütün olarak, tüm bu karşı-devrimci güçlerin bilgi ve onayı ile yapılmakta. Tüm dünya gericiliğinin bu dinci çetelere ihtiyacı var. IŞİD, diğer dinci çeteler onların çocuğudur. Haseke'de sergilenen bu vahşi saldırı da aynı merkezlerin, eğer doğrudan planlama sürecine katılmadıysa, en azından onayı ile gerçekleşmiştir. Türk devletinin ise doğrudan işin içinde olduğuna dair en ufak bir kuşku bulunmuyor. O, "ıcranın başı" olarak saldırıda yer almış bulunuyor.

Hayat planlara göre ilerlemiyor. Masa başı planlar ne olursa olsun, özellikle halkların özlem ve istemleri, iradeleri sürece dahil olduğunda, apayrı sonuçlar çıkıyor ortaya. SDG ve ona destek veren geniş halk kesimleri, karşı-devrimcilerin Haseke'deki planlarını başarısızlığa uğratmayı başardılar. Henüz tüm çatışmalar bitmese de, dinci çetelerin saldırıları ezilmiş durumda. Rojava devrimi bir kritik süreci atlattı.

Silahlanmış ve örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez!

"Kopuş"a Dair

KOPUŞ belgeseli Önsöz TV tarafından hazırlanıp yayınlanan Türkiye devrimci tarihinin 68- 72 arası ilk dönemini anlatan bir belgeseldir.

5 bölüm olarak tasarlanmış olan belgeselin henüz birinci bölümü gösterime girmiştir. İlk gösterim İstanbul'da, ikincisi de İzmir'de yapıldı. Ben bu iki gösterimde de bulundum ve her ikisinde de duygularımı çok zor kontrol ettim.

İstanbul'da gerçekleşen ilk gösterim Şişli Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde yapıldı ve büyük bir coşku ile gerçekleşti. İzmir'de yapılan ikinci gösterimse Konak'ta Boyoz Akademi'de yapıldı. Bu gösterim de aynı ilk gösterim gibi büyük bir coşku ile gerçekleştirildi.

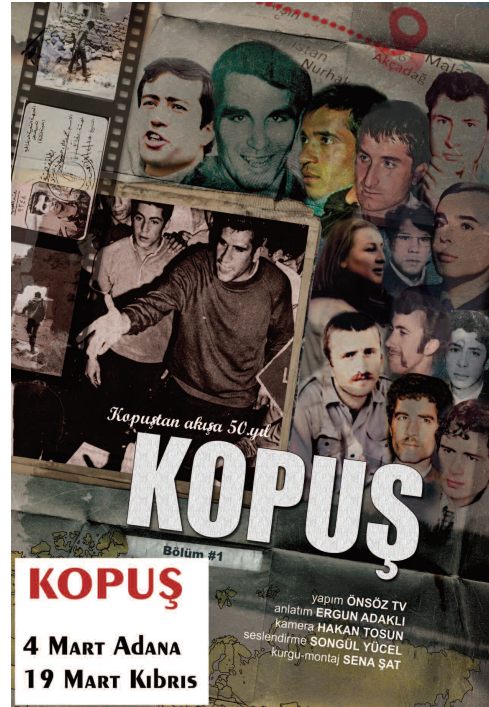
Şimdi, biraz da belgeselin konusu ve niteliğini anlatacağım. Bu konu özellikle zor, çünkü hem spoiler vermemem lazım, hem de o dönemin devrimci hareketini saygıyla anmam lazım.

Belgeselde pek çok farklı kaynaktan ve dönemi anlatan diğer belgesellerden yararlanılmıştır. Aynı zamanda o dönemi yaşayan ve mücadelenin doğrudan içinde olan kişilerden de bilgiler alınmıştır. Bu kişiler içinde tecrübelerinden en çok yararlanan kişi belgeselin de anlatıcısı olan Ergün Adaklı olmuştur. Denizlerin ve Sinanların TİP ile olan ilk kopuş sürecinden, devlet ideolojisiyle olan kopuş süreçlerinden ve her türden gerici unsurla olan kopuşlardan bahsedilmiştir.

Mesela belgeselin bir yerinde 12 Mart faşist darbesi ve sonrasında gelişen süreç anlatılıyor. Bu darbeye "faşist bir darbedir" söylemini ilk kez, darbe bildirisini radyodan dinledikten hemen sonra kaleme aldığı 2 numaralı THKO bildirisinde Yusuf İnan söyleyebilmiştir.

Yine belgeselle ilgili ilgi çekici diğer bir bölüm ise Ergün Adaklı'nın da içinde olduğu orgeneral zorlukla eylemidir. Bu eylem hem dönemin zorluklarını hem de devrimcilerin cüretini ve cesaretini en çıplak şekilde gözler önüne sermektedir.

Düşünün yoldaşlar; 21, 22 yaşında gençcek yiğitler bir yanda asılma tehlikesindeki yoldaşları, diğer yanda onları kurtarma uğruna büyük olasılıkla başarısızlıkla sonuçlanacak ve başarısızlığın sonucu ölüm olacak olan bir eyleme girişiyor. Bu, eylemin içinde olan Ergün yoldaşın sözleri "Biz oraya zaten ölüme gidiyorduk ki, bir yoldaşımızı esir

almak yerine, yaralıyken vurup katlettiler. Ama biz hiç korkmadan gittik eyleme, hatta eylem için radyodan uçak kaçırma eyleminin haberini sinyal olarak kodlamıştık. O eylemin haberi gelene kadar ufak bir Ankara turu da attık, bu son gezimiz diyorduk, ama o gün eylemi yapamadık, çünkü general evinden çıkmadı." İşte böylesine muazzam bir tarihi ve kökleri olan bir devrimci hareketi anlatıyor bu belgesel.

Takdir edersiniz ki, o ilk kopuşları, dönemin heyecanını ve devrimci cesaret ile cüreti kuşanan yiğit önderler ve devrimcileri anlatmak oldukça zor olmuştur. İzmir'de gerçekleşen gösterimde dönemin şahidi olan ve içinde bulunan başka devrimciler de sahnedeki konuşmacılara katıldı, hem duygu yüklü hem de müthiş öğretici konuşmalar yapıldı, konuşmacılar izleyiciler tarafından ayakta alkışlandılar.

Son olarak da bütün genç okurlarımıza sesleniyorum. İlerleyen süreçte yeni gösterimler bizleri bekliyor, bu dönemi yaşayamadık, ama öğrenip dersler çıkarmak bizlerin görevidir. Gelecek gösterimlere katılmanızı ve bu dönemin zorluklarını, heyecanını ve 71 kopuşunda yer alan devrimcilerin cüretini anlatan bu müthiş belgeseli izleyip bir de kendi gözlerinizle görmeyi şiddetle tavsiye ediyorum.

Belgeselde emeği geçen bütün yoldaşların eline, emeğine sağlık.

Aydın'dan Bir DÖB'li

"Birleşirsek Kazanırız"

Birleşik Mücadele Güçleri (BMG), kuruluşunun birinci yılında Kadıköy Beşiktaş İskele Meydanı'nda, "Açlığa, Yoksulluğa, Bu Düzene Mecbur Değiliz. Birleşirsek Kazanırız" şiarıyla 6 Şubat günü basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasının yapıldığı alanın polis ablukasına alınarak halkın katılımını engellemeye çalıştıkları görülmüyordu.

BMG bileşenleri basın açıklamasına zindanlardaki devrimci tutsaklara yönelik saldırılara dikkat çekerek tutsakları selamlamayla başladı. "Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın", "Aysel Tuğluk Serbest Bırakılsın", "Biji Berxwedana Zindana", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Kurtuluş yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarının atıldığı eylemde mücadele eden işçiler de selamlandı.

BMG adına konuşan Toğay Okay, bir yıl önce Kadıköy'de kuruluş açıklamalarına polis saldırısı yaşadığını ve çok sayıda kişinin işkenceyle gözaltına alındığını hatırlatarak, bir yıl boyunca AKP-MHP faşizmine karşı mücadele ettiklerini vurguladı.

Bir yıldır sokak sokak, mahalle mahalle, fabrika fabrika gezerek işçi ve emekçilerle birleşik mücadelenin zorunluluğunu anlatmaya çalıştıklarını belirten Okay, "İktidar yavaşama geçirdiği politikalarla her gün daha derin bir yoksulluk, açlık ve sefalet yaratmaya çalışıyor" dedi.

İktidarın saldırılarına karşı, işçilerin yükselen mücadelesine dikkat çeken Okay, bir yıldır faşizmin saldırılarına birleşik mücadelenin gücüyle yanıt verdiklerini ifade etti.

Birleşik Gençlik Meclisleri (BGM) adına söz alan Rojhat Demirdöken de, birleşik mücadelenin bir tercih değil bir zorunluluk olduğunu vurguladı. Demirdö-

ken, "Maddi koşullar zorunluluk olarak bizi birleşik mücadeleye itti. Şu an halklar daha öncesinden daha fazla faşizm tarafından baskı altında, daha fazla kalediliyor; daha fazla sömürülüyor. Birleşik mücadele Türkiye ve Kürdistan halkları için daha fazla zorunluluk haline geldi. Bizim tek çözüm yolumuz birleşmekte, ancak birleşirsek kazanırız. Güçlü ve kazanacak olan birleşik mücadeledir" dedi.

DBP Eş Genel Başkanı Salih Aydeniz de Kürte bir konuşma yaptı. Birleşik Mücadele Güçleri'nin bir yıl önce bu yola çıktığında Türkiye ve Kürdistan'da Kürtlerin, işçilerin ve sol-sosyalistlerin maruz kaldığı faşizme karşı mücadele edebileceklerini söyledi-

ğini ve bu şekilde mücadelesini büyüttüğünü ifade etti; "Onlar sona geldiler. Bugüne kadar geri atmadık, bundan sonra da atmayacağız. Mücadelemizi büyüteceğiz" dedi.

Artan yoksulluğa dikkat çekerek sözlerine başlayan HDP İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu da "Zamlara, zorbalığa, sömürüye, tecavüze karşı,

erkek cinayetine karşı kadınlar; işçiler; Kürtler; Aleviler; Türkler yan yana geliyor. Sömürüye karşı, yoksulluğa karşı eşitlik, adalet ve özgürlük için hep beraber mücadele edelim. Biz kazanacağız, biz kazanacağız" dedi.

Basın metnini Bejna Kılıç okudu. Ağustos ayından bu yana yürüttükleri kampanyayı hatırlatan Kılıç, Sokak sokak mücadele ettiklerini; işçi, emekçi ve halklarla bir araya geldiklerini söyleyerek, "Birleşik Mücadele Güçleri, umutlarımızın, düşlerimizin, dahası kanlarımızın birbirine karıştığı bir kardeşlik zemininde mayalandı. Bu zemin aslında onlarca yıllık devrimci mirasın ifadesiydi. Kendisini, Kürdistan özgürlük mücadelesinin yarattığı devasa

birlikte, Türkiye devrimci hareketinin birikiminin sentezlenmesi, birleşik devrim fikrinin güncel bir gerçeğe dönüşmesinin iradesi olarak gördü" dedi.

BMG olarak, geride kalan bir yıllık süre içinde, tüm ezilen emekçi kitlelere ortak sorunları etrafında bir araya gelme, mücadeleyi dayanışma temelinde bünyeme çağrısı yaptıklarını

dile getiren Kılıç, "Biliyoruz ki, işçi ve emekçiler sömürü ve zulüm düzenine karşı insanca bir yaşam mücadelesini ancak birleşirsek kazanabiliriz. Şovenizm ve ırkçılığa karşı halkların eşitliğini ancak birleşirsek kazanabiliriz. Kadın cinayetlerine, transfobi ve homofobiye karşı özgür bir yaşamı birleşirsek kazanabiliriz! Geleceği elinden çalınmak istenen gençlik, doğası yok edilen ve üretmez hale getirilen köylüler ancak birleşirsek kazanabiliriz. Yoksulluk ve sömürüye karşı özgür bir geleceği birleşirsek kazanabiliriz. Halkın gerçek iktidarını ancak ve ancak birleşirsek kazanabiliriz" dedi.

Eylem, "Birlik, Mücadele, Zafer" sloganıyla sona erdi.

AYAKLANMA: ÖNÜNDEKİ ENGELLER, ARDINDAKİ GÜÇLER

Umut Çakır

Aklını peynir ekmekle (ve parlamenter budalalıkla) yememiş herkes için bir ayaklanma, nihai sonucu belirleyecek bir muharebe kaçınılmazdır.

Bir devrimci ayaklanmanın kaçınılmazlığından kim ne anlıyor?

Temelinde kitlelere tam bir güvensizlik bulunan alışageldik öncülük anlayışına göre, bir ayaklanmanın koşulları birbirini izleyen tren katarları gibi aşamalara sahiptir ve hiçbir sıçrama anı içermez. Bu kısır anlayıştaki öncüler, ilk aşamada halkı günlük geçim derdleri ve demokratik teşhir vasıtasıyla örgütleyecek; ikinci aşamada örgütlenip kontrol altına alınmış bu güçle iktidar dışındaki tüm mevziler teker teker ele geçirilecek ve nihai aşamada, şimdi düzgün bilinçlendirip örgütlenmiş kitleler, artık geriye kalan tek mevzinin iktidar olduğuna ikna edilecek ve bu sayede kitleler, kendilerini başından başarıya taşıması öncülerin arkasında sıralanarak iktidara yürüyecektir. Fantastik ölçüde basit şablonda, ilkelerin derinlikle açıklandığı broşürleri hiç okumamış emekçi milyonların, sarsıcı olaylardan devrimci sonuçlar çıkarma, kendi dayanışmasını örne ve kendi kaderini ele alacak inisiyatif iradeyi yaşam mücadelesi içinde kazanma kabiliyetleri tümünden göz ardı edilir.

Oysa, pek çok kez dile getirildi, modern zamanların büyük devrimleri bu alışıldık şablonun tersine işaret ediyor. Son yüzyılın devrimci ayaklanmaları sayısız kere sunu kanıtlamıştır. En geniş emekçi yığınlar, ne öncülerin kendilerini düzenli bir faaliyetle bilinçlendirip örgütlenmesini bekliyor, ne de ayaklanma için öncülerin hazırlığı ve çağrısını bekliyor. Her yerde sık sık karşımıza çıktığı için, olgunun süreklilik ve kararlılık kazanmış yönü olarak, modern çağ ayaklanmaları "kendini örgütleyen bir süreç" biçiminde ele alınabilir.

Bu modern çağ olgusunu, tam bu şekilde yani en belirgin yönünü öne çıkararak ifade ettiğimizde, "kitle kuyrukçuluğu" üzerine suçlamalar havada uçacaktır. Böyle suçlamalara girişecekler üç sözümüz var. Birincisi, her toplumsal olgu gibi, kendini örgütleyen süreç olarak ayaklanma olgusu da saf değildir ve içinde farklı çap ve etkiye öncülerin cüret dolu her türlü faaliyetini içerir. İkincisi, bir ayaklanmayı devrimin zaferi ile karıştırmayalım, dünya tarihi kendiliğinden ayaklanmaları çok fazla gördü ve öncülerin müdahaleleri olmadan bu ayaklanmaların devrimci zaferle taçlanmasını ise neredeyse hiç görmedi. Ve üçüncüsü, keşke yığınların bilinç ve örgütlülüğüne hiç güven duymayanlar, keşke siz de biraz şu yığınların kuyruğuna takılsaydınız. Çünkü o yığınlar, sınıf savaşımının geldiği noktada, tüm sefil reformistlerin, tüm oportünist çizginin ötesine geçtiler.

Bir ayaklanmanın itici kuvvetleri ile onun önündeki engellerin, onu nasıl "kendini örgütleyen bir süreç" haline getirdiğini görmek; sınıf öncülerinin bu süreçte hangi araçlarla müdahil olabileceğini anlamamızı önkoşuldur. Bir ayaklanmayı kaçınılmaz kılan, yani ardındaki itici kuvvet, Lenin'in mükemmel netlikteki ifadeleriyle, "... bunalımın halkın maddi ve tinsel güçlerini" son derece gerip tüketmesi ve tüm güncel toplumsal örgütlenmeye "o derece sert darbeler" indirmiş olmasında aranmalıdır. Sırasıyla maddi, tinsel ve güncel toplumsal örgütlenmelerle kastedilen neler olduğunu, tamamen en son ve sıcak olayların seyri içinde kalarak

anlamaya çalışalım.

Bunalım tarafından emekçilerin maddi gücünün tükenmesi, öyle uzun dönemli değil, artık neredeyse gün gün, saat saat değişim seyri izlenebilecek tempoda yaşanıyor. Adeta herkes birer ekonomi uzmanı oldu. Olma da görelim! Emekçiler, kavrukları cehennemin sıcaklığını ölçmek için, hangi göstergeye bakacaklarını şaşırıyorlar. Ve ibrelerin hepsi kırmızıya dayandı: Döviz kuru, enflasyon, şişen faturalar, uçan kiralar, yığılan icra dosyaları, kartlara işlenen borç faizleri, semt pazarındaki fiyat etiketleri, buz gibi havada bile kilometreyi bulan ucuz ekmek kuyrukları, fişi çekilen dolaplar, söndürülen lambalar, birden bire azalan trafik...

Yaşanan bunalım öyle bir noktada ki, bu ibrelerin biri düşse, hemen bir başkası yükseliyor. Emekçi sınıflar bunu yaşayarak öğrendiler; döviz kuru düşse enflasyon alıp başını gidiyor, faiz düşse kiralar uçuyor. Ve aslında çok önemli, çok kritik bir şeyi daha öğrendiler. Bunalımdan tasarruf yaparak kaçılmıyor: Kombiyi kısalar elektrik faturaları boşluğu dolduruyor; elektrigi kısalar benzin fiyatları vuruyor; karınlarını yarım doyursalar pazardaki fiyatlar yükseliyor. Bu sayede her emekçi, günlük yaşamı sürdürmek için gerekli ihtiyaç maddelerini, devasa kollarıyla birkaç büyük tekelin sermaye çevrimine bağlı olduğunu anlama fırsatı buluyor. Halk, bunalımda ayakta kalabilmek için, ihtiyaçlarının bir kısmından vazgeçse bile, devasa kollar hemen harekete geçiyor, kendi açığını başka yollardan kapatıyor.

Bunalımın maddi tükenişinden kaçış yolu artık tamamen kapalı. Gün gün, saat saat ilerleyen bu trajik yazgı, en geniş emekçi yığınları, basit bir hükümet değişikliğiyle her şeyin güllük gülistanlık olacağı beklentisinden uzaklaştırıyor. Kazanılmış bu bilincin politik arenaaya yansımaları, "ehven-i şer", yani kötünün iyisi yoluyla kurtuluşa erme umudunun tükenişidir. Bu yüzden, maddi tükenişten ne burjuva muhalefet ne de reformizm, destek kuvvetlerini arttırma yönünde yararlanabiliyor. Dönüp bakalım bir, RTE'yi çileden çıkaran sokak röportajlarına; yalnızca dinci faşist iktidara değil, servet sahiplerine karşı bitimsiz bir öfke göze carpacaktır. Maddi tükenişin yarattığı gerilimin, gün be gün, saat saat, ayaklanmayı kaçınılmaz hale getiren başat faktör olarak işlenmesini sürdürüyor.

Ama bu kadarı yetmez: Hele ki, bir kez sokağa indiğinde sonuna kadar gitmenin zorunluluğunu, hasmını yaralı halde bırakmamak gerektiğini sezinleyen bir halk, kararlı bir hesaplaşma için, kapitalist topluma egemen olan tinsel güçlerin de aynı derecede gerilip tükenmiş olmasına ihtiyaç duyar. Tükenen tinsel güç, kapitalist hegemonyanın en güçlü zihinsel araçlarıdır: Dindir, şovenizmdir, özel mülkiyet ve ailenin kutsallığına saygıdır. Ve hepsini, kapitalist sınıf adına sahada etkin kılan duygu, ya burada ya öte dünyada, geleceğin bugünden daha iyi olacağı beklentisidir. Böyle bir beklenti kalmamışsa, kapitalist sınıfa geçmiş olsun, en güçlü zihinsel silahları elinde patlar.

Birkaç güncel gözlem bile, saydığımız tinsel güçlerin tükenişini resmetmeye yeter. 20 yıllık dinci-faşist iktidarın "kindar" nesil çabalarına rağmen, eğer halk %85 oranında tarikatlar karşı olduğunu söylüyorsa; bir tarikat yurdunda canına kıyan bir gencin hikayesini iktidarıyla muhalefetiyle susturma çabalarına rağmen günlerce tartışma gündeminin en başında tutuyorsa; yaşanan sefaletle rağmen

camiler dolup taşmıyor, böyle günlerde zehrini akıtmaya hevesli sarıklı-cübbeli gruplar her köşe başında tebliğ dağıtmaya cesaret edemiyorsa; "nas" ile ayetle süslenmiş sabir öğütleyen vaazlar öfkeyle karşılık buluyorsa; tümünün anlamı açıktır. Elbette, sınıflı toplum var oldukça din ayakta kalacaktır, fakat gelinen noktada emekçi halklar için din, büyük buhrana karşı tinsel bir dayanak noktası değil, aksine, gerilimi daha da arttıran bir olgudur.

Şovenizm benzer bir kaderi paylaşır. Her şeyi "dış güçler"e bağlama konusunda, dünya halklarından her zaman daha önde giden bu toprakların insanları, eğer buhranın nedenini sadece %10 oranında dış güçlerde arama noktasına gelmişse; her karmaşık dönemi ezilen topluluklara yönelik bir yağma-talan sölenine döndürmek için her daim hevesle bekleyen lümpen unsurlar bir türlü istedikleri zemini yaratamamışsa, gençliğin ezici çoğunluğu kurtuluşa başka ükkelere gitmekte görüyorsa, orada şovenizmin beslendiği toprak kurumuş demektir.

Boşanmalar patlıyorsa ve çoğu zaman bu yol icradan-borçtan kurtulmak için kullanılıyorsa; buhrana karşı direnilecek adna, kapitalizmin çekirdek ailesinin yerini, akrabaların topluca yaşadığı, adeta klan yaşamı almaya başlamışsa; onlarca yılını evde tüketmiş kadınlar, iş bulma kuyruklarında görünmeye başlamışsa; evlenmeler, çocuk doğurma oranları neslin devamını tehlikeye düşürecek kadar gerilemişse, buhranlarda kutsal bir sığınak olan, kapitalizmin çekirdek ailesinden geriye ne kalır?

Özel mülkiyetin kutsallığından ne haber? Açlar ordusunda, özel mülkiyetin kutsallığına dair gram fikir bulunmaz. Onlar için zenginliklerle dolu vitrinler, rezidanslar, ölümcül bir hasmın varlığına işaretler ve ilk fırsatta yakılacak olmaları. Şimdilik onları durduran, mülkiyete saygı değil, güvenlik kulübelidir.

Bu kutsal haleyi hem kafalarında hem de ayaklarında pranga misali taşıyan tuzu kurular, bugünlerde sahip olmakla kendilerini zengin sınıftan sandıkları küçücük mülkiyetlerine ve keyiflerine veda etmekle meşguller. Özel otomobillerini parka çektiler, metrobüslere doşuysalar. Sinemalar, kafeler, lokantalar boşaldı. Oysa "velinimet" sayıldıkları bu mekanlarda dizi dizi kartlarını POS cihazından geçirirler, gemisini yüzdüren kaptan olmanın hoşnutluğuna yaşıyorlardı. İkinci bir adres gibi kullandıkları AVM'lerde, marka ürünler için taksit senetleri imzalarlarken, çok daha şaşaalı bir servet dünyasına, taksitle de olsa katılmanın ahmaklık dolu fantazisine kapılmışlardı.

Buhranla birlikte geriye, taksit senetlerinin icra dosyalarına dönüşmesini boş gözlerle izlemek kaldı. O AVM'ler ki, yoksul semt gençlerinin de öfkelerini, ezilmiş varlıklarıyla da olsa ışıltılı servet dünyasının turistik gezgini olabileme duygusuyla bastırıyordu. Servete duyulan öfkeyi, imrenmeye karışmış bir ezilmişliğin altında çözüp uyuşturmanın mekanları olarak AVM'ler ya kapılarına kilit vuruyor ya da boşalyor.

Buhran, güncel toplumsal örgütlenmeye, öylesine büyük darbeler vuruyor ki, neresinden tutsan elinde kalır. Koca bir nesil, ilkokuldan üniversiteye, tam anlamıyla eğitimden soğuyor, uzaklaşıyor. Sağlık sistemi çökmüş, ameliyatlara yapılamıyor, en ağır hastalıkların tedavi süreci aksıyor, ilaçlar bulunamıyor, binlerce doktor istifa edip yurt dışına çıkıyor. Elektrik kesintileri uzuyor, doğalgaz vanaları üretilimi aksatacak derecede kısılıyor. Kapa-

nan yolları açacak ne ekipman var ne de personel, yardım çılgınlıklarına cevap "dua edin, Allah yardımcımız olsun".

Ama turpun büyüğü daha heybede. Tarımsal çöküş, büyük kentlere gıda tedarikini öylesine tehlikeye düşürdü ki, biraz parası olanlar şimdiden gıda stoklamaya başladılar. Bir buhran, emekçilerin maddi, temel güçlerine, günlük ihtiyaçlarını karşılayan toplumsal örgütlenmelere, ancak denli büyük darbeler vurabilir.

Oysa 2001 kriz manzarası pek çok açıdan farklıydı, o zamanda tükeniş son sınıra ulaşmıştı. Fakat, geleceğin daha iyi olacağına ilişkin umudu yeniden tesis edecek pek çok gelişme bulunuyordu. Avrupa Birliği'ne üyelik hayalleri hiç olmadığı kadar canlıydı. Bankaların sokaklarda insanların ellerine neredeyse zorla tutuşturdukları kredi kartları, ışıltılı dünyanın kapılarını taksitli ve turistik geziler, yeni yeni açan AVM'ler, hepsi birden, maddi tükenişin patlattığı öfkeyi uyuşturan tinsel güçleri tazeliyordu. Belediyeler, tarikatlarla el ele, devasa çadırlarda yemek dağıttıyor, görgüsüzlüğü zirvesi bir kabalıkla canlı yayın yardım festivalleri tertipleyordu. 2001 yılı krizinde emekçi sınıfları, radikal bir yola girme seçimi yapmaktan alıkoyan çokça unsur vardı. Şimdi, hiçbirisi yok.

Şimdi onmilyonlar, doğrudan açık çekerek ya da açlığı hissedince hissedince, gelip son bir duvara dayandılar. Onları çılgınca bir atılıma her an girişmekten alıkoyan pamuk ipliği, güncel toplumsal örgütlenmenin hala ayakta kalan son unsuru, kredi kartlarıydı. Sadece Aralık ayında kredilere olan talep tam bir patlamaya %30 arttı, ki hemen tümü ihtiyaç kredileriydi. Yani, 2008'de emperyalist metropollerin devasa bankalarını iflasa sürükleyen türden krediler. Şu kapitalist finans piyasaları öyledir ki, sürekliliği sağlayabilmek için, her genişlemeyi en azından tekrar etmek zorundadır. Yani sonraki aylarda da benzer bir kredi genişlemesi yaşanmazsa, ABD'li devlere diz çöktüren fırtına, şu bizdeki zavallı bankalara kolayca yeri öptürür. Sonuç kaçınılmaz, bankacılık sistemi hızla iflasa gidiyor. Böylece çılgınca bir atılımla kitleler arasındaki engel de kalkmış olarak. Burada ironik ilişki kayda değer: Halk ekmek kuyruklarına banka kuyrukları eklendiği gün, patlamanın fitilinin ateşlendiği gün olacaktır!

Doğrudan açık çekten milyonlar, kaderin çizileceği o güne elleri boş, hazırlanıyorlar. Bir öncü, milyonları, bir ayaklanmanın hazırlığı içinde görebilmek istiyorsa, politik arenadaki kümelenmelerin dışında, tamamen halka özgü örgütlenme biçimlerine de dikkat etmelidir. Partisiz milyonlar, böyle bir ayaklanmaya, siyasi sloganların yer aldığı pankartları ütüleyerek hazırlanmaz. Onların hazırlıkları, cehennemi bir fırtına yaratan buhrana karşı, ayakta ve hayatta kalabilme çabaları içinde gömülüdür.

Araştırmalarını, sosyal medya platformlarının en geniş taraması yoluyla yapan, bir iletişim uzmanı olan A. Abdulla, son dönemde şaşırtıcı bir güçle öne çıkan ve önümüzdeki sürece damgasını vuracak iki terimi açıklıyor: Dayanışma ve paylaşım. Abdulla'ya göre, krizde bir araya gelen aile çeperleri, giderek komşuları da içeren bir boyuta ulaşmaktadırlar. Tek bir mutfakta birleşen, apartman sakinleri ya da köylerden getirdikleri yiyecekleri tanıdıklarıyla paylaşanlar her yerde ortaya çıkıyorlar. Yani gelip son duvara sırtlarını dayayan milyonlar, şimdi öbek öbek kol kola gitmeye başlıyorlar. Emekçi yoksul-

ların kendi içlerinde ördüğü dayanışma ve paylaşım ağları ile, son hesaplaşmanın yaşanacağı ayaklanma arasında, anahtar önemde bir köprü bulunuyor. Bu, emekçi halk kitlelerini birbirlerine güven köprüsüdür. Emekçi sınıfların içinde büyüyen kendi sınıflarına güven duygusu geleceğe yönelik tam bir umutsuzlukla birleştiğinde, oradan, bir halkın kendi kaderini eline alma arzusu çıkar.

Banka kartları, kapitalizmin sınırları içinde kendi işlevini tam anlamıyla yerine getirdi. On milyonlarca emekçiyi, emek-sermaye çelişkisi düzeninde bir araya getirdi; böylece sermayeden bağımsız bir toplumsal ağlar zeminini en geniş çerçeveye yaydı. Kartlar, zor günlerde kurtarıcı olmaktan çıkıp, boğazı sıkı idam ipi haline gelince, emekçiler, artık mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesi zorunluluğunu ceplerinde taşıyor hale geldiler. Yerel ve dar ilişkileri ve bununla birlikte geleneksel düşünce zeminini de yıkan kartlar, bu sayede, özel mülkiyetin önündeki koruyucu kalkanları eritti. Modern kapitalist üretimin bütün koşullarının bir özeti olarak kriz, maddi ve tinsel güçlerin tükenişini son sınıra kadar iteledi. Emekçi halkları, ayakta ve hayatta kalabilme adına verdiği günlük yaşam mücadelesinde, yepyeni maddi ve tinsel güçlerle donatıldı. Sermaye sınıfı ve onun devletine duyulan öfke, dinin uyuskuğundan ve ırkçı şovenizmin hezeyanlarından uzak, özel mülkiyetin kutsallığı önünde duraksamayacak bir kararlılığa kavuşuyor. Ayaklanma, işte böyle, on milyonların bağrında "kendini örgütleyen bir süreç" olarak gelişiyor.

Sadece birbirine dayanarak, öbekleşip kol kola girecek hayatta kalma mücadelesi veren emekçi yığınlar, sermayeye bağlı yaşamın buharlaştırdığı güveni yeniden kazanıyor. Ve hemen yanındakine, ardındakine güven duygusu beslemeye başlayan bir halk, ancak şimdi, hemen önünde yürütenlere kulak kesilecek ve bu öncülere aynı güvenle yaklaşacak konuma geliyor.

Eğer bir ayaklanmanın gerekliliği, en derin sorunların en kesin çözümü olarak milyonlar çapında bir kitle tarafından her yerde açıktan dile getiriliyorsa, orada, öncü partilerin etkinlik kriterleri bambaşka ölçüler taşımaya başlar. Böyle bir anda, nasıl bir güç birikimine sahip olursa olsun, her devrimci parti denizde bir damladır. Ve gücün belirleyici etmeni, "politik güç" olarak aldığı konumdur. İsterseniz yüzbinlere hitap ediyor olun, milyonların gerçek kanı ve duygularına uzak bir tutum içindeyseniz, gücünüz sıfırdır. Milyonlar, hasmını yaralı bırakmayacak şekilde yere serme kararlılığı içinde ise, bu hedefe uygun bir politik çerçeveye sahip olmayanlar, en obez gövdeleriyle bile öncülük boşluğunu dolduramazlar. Ve yine, sonuna kadar gitmek zorunluluğunu görenler, bunu en acil pratik mesele olarak önlerine koyan milyonlar, girişecekleri kanlı kavgaya degecek köklü çözümlere işaret etmeyen her ajitasyonu, boş gevazelik olarak görürler.

Bir sonraki yazıda, sınıfın devrimci öncüsü için bir ayaklanmaya kendi kanalında hazırlanan milyonların nabzını tutma, onu yansıtma beceresi, karmakarışık bir düzlemde öbek öbek bir araya gelenlere odaklanabilecekleri bir politik çerçeve sunma kıvraklığı; ve herkesin anlayıp sahiplenebileceği basitlikte çözümler sunma pratikliğinin önemi, kısacası politik bir güç olarak öne çıkmanın yollarını ve koşullarını ele alacağız.

Gülistan Doku'ya Ne Oldu?

iki yıl önce 5 Ocak günü Dersim'de, her yanı güvenlik kameraları ile çevrili bir şehrin ortasında üniversite öğrencisi genç bir kadın kayboldu: Gülistan Doku!.. Emniyet güçleri ilk intihar dedi, cesedini bulamadılar... Kaybolmasının zanlıları bilinse de ne bir sorgulama, ne araştırma, ne de tutuklama... Ne de Gülistan...

2 yıldır ailesi her yerde Gülistan'ı arıyor, ölü ya da diri kızla-

rını istiyor. Sorumluların açığa çıkmasını istiyor. Eylemler yapıyor, gözaltına alınıyor, cezalar kesiliyor... Vazgeçmiyorlar...

27 Ocak günü Kadınlar Birlikte Güçlü, İstanbul'da Kadıköy Süreyya Operası önünde Gülistan Doku'yu sordu.

Akşam saatlerinde polis ablukası altında gerçekleşen eylemde "Gülistan Doku'ya Ne Oldu?" pankartı açıldı, "Gülistan

Doku Nerede", "Bir Kişi Daha Eksilmeyeceğiz", "Kadınlar Birlikte Güçlü", "Bijl Berxwedana Jinan" sloganları atıldı.

Kadınlar adına açıklamayı Sinen Tuğcu okudu. Aradan iki sene geçmesine rağmen faili Zainal Abakarov'un yargılanmadığına; etkin soruşturma yürütülmediği söylendi.

753 gündür vazgeçmeden

Gülistan Doku için haykıran anne Bedriye Doku'nun sesine ses katmak için bugün burada bir araya geldiklerini vurgulayan Tuğcu, "İntihar ettiği öne sürülen kadınlar nedense hep bir erkeğin yanında ya da en son bir erkekle beraberken artık yaşamak istemediklerine karar veriyor. Bu tesadüf olabilir mi? Şüpheli ölümlerin tesadüf değil erkek şiddeti olduğunu biliyoruz." diyerek bu şekilde ölen kadınlara örnekler verildi.

753 gündür bulunmayan Gü-

listan Doku akıbetini sormaktan vazgeçmeyeceklerinin altını çizen Tuğcu, "Bir tek şüpheli kadın ölümü bile kalmayana dek mücadelemiz sürecektir" dedi.

Dünyaya Başkaldırıyor-

ruz'dan kadınların da "Gülistan Doku'ya Ne Oldu?", "Gülistan'ın Faili Devlettir" dövizleriyle katıldığı açıklamanın ardından kadınlar, zılgıtlarla ve sloganlarla açıklamayı sonlandırdı.

MOTORLU İSYAN SÜRÜYOR

Trendyol Kuryeleri:

Trendyol kuryeleri 24-26 Ocak günleri ücretlerine yapılan % 11'lik zammı protesto etmek için ülkenin pek çok yerinde kontak kapattı.

İstanbul'da kontak kapatan kuryeler, Trendyol'un Maslak'taki merkezine kadar konvoy oluşturdu. **Ankara, Mersin, Kırklareli, Bodrum, Eskişehir ve Kocaeli**'nde de aynı taleple kontak kapatan kuryeler, bu zammı kabul ederlerse seneye daha düşük bir zammın dayatılacağını söylediler.

Sokağa çıkma yasaklarından itibaren büyüyen kargo şirketleri son süreçte kargo fiyatlarına ortalama %46 zam yapıp %600 kar ettikleri açıklarken; işçilere %11'lik zam reva görülüyor.

Eylemin üçüncü günü Genel Merkez önünde bekleyen yüzlerce işçiye Trendyol yaptığı açıklamada "2022 yılı içerisinde, bir taşıyıcı iş ortağının faaliyet gösterdiği süreye bağlı olarak taşıdığı paket sayısına göre toplam hakedişinin aylık en az 12.500 TL+KDV olması, iş ortaklarımızın da beklentilerini karşılar şekilde, garanti altına alınmıştır." dedi.

Örgütlenen ve örgütlü olarak yekvücut ayaklanan Trendyol işçileri patronlara karşı zafer kazandı ve diğer tüm kuryelerin eylemlerinin önünü açtı.

Aras Kargo:

Denizli'de 26 Ocak günü sabah saatlerinde kontak kapatan Aras Kargo kuryeleri zam talebiyle konvoy yaparak eylem düzenledi.

"Denizli ve çevre illerde yapılan zamlarla ilgili iş yavaşlatma yapılıyor. Bugün dağıtım yapımadık, bölge müdürlüğündeyiz. Yabancı sermayeye geçtiğinden beri bizi bekletiyorlar ve yapılan zam yüzde 10 bile değil. Denizli, Akdeniz bölgeye bağlı ayrı bir bölge. Fethiye, Aydın, Marmaris, Nazilli, Denizli'ye bağlı. Sabit çalışanlar devam ediyor, biz dağıtım yapmıyoruz şu an" diyen kuryeler, konvoy halinde bölge müdürlüğü binasına gittiler.

HepsiJet Kargo:

HepsiBurada internet alışveriş sitesi için çalışan kargo şirketi Hepsijet çalışanlarına 2022 için önerilen 1 liralık zammı karşı işçiler **Antalya, Kırklareli ve Karaman**'da 27 Ocak günü öğle saatlerinde kontak kapattı.

Hali hazırda paket başı 3.75 TL kazanan Hepsijet işçileri bir açıklama yayımlayarak "Paket başı ücretle çalışıyoruz. Sabit ücretimiz yok. Paket taşırsak para var, paket taşımasak para yok. Ve iş yükümüz ağır, kazancımız az. Bir günde 200 kilometre yol yapan arkadaşlarımız var. Araç masrafları, benzin, bakım, muhasebe tüm bu masraflar bizim cebimizden gidiyor. Benzine, ekmeğe, peynire gelen zamlar ortada. Ev geçindiriyoruz, araç kredisi ödüyüz. Aldığımız ücret, asgari ücretin bile altında kalıyor" dedi. Hepsijet çalışanları, garanti 12 bin 500 lira ücret ve KDV'nin yanı sıra, 50 kilometre mesafenin üzerine de yakıt desteği talep etti.

Kuryeler, 29 Ocak günü Mecidiyeköy Trump AVM'de bulunan Hepsiburada Genel Merkezi önünde açıklama yaptı.

Şirket yöneticileri ile görüşmek isteyen işçilerin talebi reddedilince, kendilerine ödenen "1

lira"ları şirket önüne bıraktılar. Hepsiburada Genel Merkezi önünde kurye çalışanları adına konuşan Serkan Yıldız, yapılan zam oranını reddettikleri için işten atılan arkadaşları olduğunu söyleyerek, "2021 yılında %8, 2022 yılında %28 zam aldık, ikisini topladığımız zaman %36'lık bir zam oranı çıkıyor. Ama bugün firma %46 olarak açıklıyor, açıkladığı zammı hiçbir çalışmamıza vermedi" dedi.

Hepsijet çalışanlarının talepleri de şöyle:

-İşten atılan işçiler geri alınsın.

-Bir yıllık yeni bir sözleşme yapılsın.

-12 bin 500 TL sabit ücret istiyoruz.

Hepsijet çalışanlarının eylemlerine Getir kuryeleri de katılarak destek verdi.

Scotty Kuryeleri:

Scotty yönetiminin yaptığı %22'lik zam teklifini kabul etmeyen Scotty esnaf kuryeleri, 29 Ocak günü kontak kapatıp **Kağıthane**'deki Scotty Genel Merkezi önünde eylem yaptı.

Patronun zam teklifinin enflasyonun altında olduğunu söyleyen Scotty çalışanları %40 oranında zam talep ederek yönetiminle görüşmeleri sürdürüyor.

Scotty kuryeleri 31 Ocak günü de kontak kapatarak Scotty Genel Merkezi'nin bulunduğu Papiüs Plaza önünde toplandı. Saat 13.00'ten itibaren toplanan Scotty işçileri plaza önünde oturma eylemine başladı. Bu esnada 3 temsilci de şirket yetkilileriyle görüşme yaptı.

"Biz paket başı ücretle anlaşıp kargoları dağıtarak işe başladık. Fatura ve diğer birçok kaleme gelen %100'e varan zamlardan dolayı aracın bakımı, yakıt ya da aylık giderimiz 6 bin 500-7 bin gibi bir rakamı buluyor. Scotty firması ise bize 10 bin 700 lira civarında bir teklifte bulunuyor" diyen işçilere Nakliyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da destek vermeye geldi.

Bir süre sonra görüşmeden çıkan temsilciler, yönetimin taleplerini kabul etmediğini haber verdi. İşçiler, önümüzdeki günlerde bir mücadele programı çıkartacaklarını duyurdular.

Yemek Sepeti İşçileri:

TÜMTİS'e üye olan ve sendikalaştıkları için iş kolları değiştirilen Yemek Sepeti Banabi işçileri, Yemeksepeti İşçi Komitesi adlı twitter hesabından paylaşım yaparak "Şimdi Yemeksepeti içeride sendikamızın gücünü kırmak için işçileri sefalet ücretlerine mahkum ederek, esnaf kuryeye geçiş yapmaya zorluyor. Yemek Sepeti'nin 2022 sözleşmesi, işçileri asgari ücretin altında çalıştırıyor. Kabul etmiyoruz! Bütün kurye ve depo işçisi dostlarımızı mücadeleye çağırıyoruz! Şimdi taleplerimiz için kontak kapatma, depoları kilitleme zamanı" dedi.

Yemeksepeti İşçi Komitesi'nin talepleri şöyle:

-Net 5500 TL, prim ve yan haklar.

-Hakkımı arayan hiçbir kurye ve işçi işten atılmayacak; tutanak baskısına son.

-İş kolumuz derhal taşımacılığa geçirilsin.

-Sendikal yetkiye yapılan itiraz geri çekilsin.

1 Şubat günü sabah saatlerinden itibaren **Levent ÖzdilekPark**'taki Genel Müdürlük önünde 11.00'de toplanan Yemek Sepeti ve Banabi çalışanları TÜMTİS ile birlikte basın açıklaması yaptı. Şubelerden konvoy oluşturarak gelen kuryeler, **İstanbul, Eskişehir, Antalya ve İzmir**'de kısa süreli kontak kapatma eylemleri yaptı.

Kuryeler ve depo işçileri, başta geçinebilecek bir ücret olmak üzere haklarını aramak için Tüm Taşıma İşçileri Sendikası'na (TÜMTİS) üye olmuş, bunun üzerine firmanın iş kolu değiştirilerek "büro çalışanı" sayılmışlardı. İşkolu değiştirilmeyen Banabi işçileri, örgütlenmeye devam etse

de, bu defa da patron yetkiye itiraz etmişti.

Yönetim ile görüşmek, taleplerini iletmek isteyen işçiler basın açıklamasını sonlandırdılar ancak talepleri kabul edilmezse, her yerde eylemler yapacaklarını söylediler.

Yemek Sepeti'nden işçiler Antalya ve İzmir'de de kontak kapattı.

Yemek Sepeti BanaBi kuryeleri 2. günde de şirketin İstanbul Levent'teki genel merkezi önünde idi.

DİSK Nakliyat-İş Sendikası'nın çağrısı üzerine saat 10.00'dan itibaren Genel Merkez önünde toplanan işçiler sürekli "İşçiler burada yönetim nerede", "Direne direne kazanacağız" ve "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganları attı, slogan ajitasyon konuşmaları ve halaylarla yağışa rağmen saatlerce bekledi.

İşçilerden bir grup, yönetiminle görüşmek için içeri girse de patronlar görüşmeyi reddetti.

3. günde de **İzmir, İstanbul ve Ankara**'da eylemini sürdüren Yemeksepeti işçisi motor kuryeler, **İzmir** Bayraklı depo önünde toplanarak Çiğli depoya doğru yola çıktı ve basın açıklaması yaptı. Kuryeler konvoy halinde Karşıyaka, Çiğli, Soğukkuyu gibi depoları gezip kısa açıklamalar yaptı.

İstanbul'da da yine kuryeler Genel merkezi önünde toplandılar.

Her sabah Genel Merkez önüne konvoylarla gelen kuryelerin eylemi devam ediyor.

Yurtiçi Kargo İşçileri:

1 Şubat günü Kontak kapatan kargo çalışanları, konvoyla **Sarıyer**'de bulunan Varyap'a Yurtiçi Kargo Bölge Müdürlüğü önüne geldi. Kargocular, %17 zam talebini kabul etmediği için sözleşmesi fesh edilen arkadaşları ve %40 zam için eylemde.

Yurtiçi Kargo işçileri, "iş ortağı" adı altında hiçbir gelir elde edemeyen emekçiler olduklarını dile getirerek "Hiçbir güvencemiz yok ve sadece parça başı ücret alıyoruz. Parça sayılarımız da birçok şubede çok düşük. Şirket ise %17 zammı reva gördü. Bu zam üzerine şirkete taleplerini dile getiren İstanbul Yasemin DDN Şubesi'nde 20 çalışma arkadaşımızın sözleşmesi feshedildi." dediler.

Yurtiçi Kargo yönetimi ise işçilerin eylemi üzerine, sosyal medyadan "son zamlarla maaşların %46 arttırılmış olduğunu" söyledi. Buna da "Yalan söylüyorsunuz. Mayıs 2021'de sadece %5 zam yaptınız, 2021 zammını Aralık 2021'e ertelediniz. O zam 2022 zammı değil ve onu da paket yoğunluğu çok olan Aralık ayında değil Ocak ayında uygulamaya soktunuz." diyerek yanıt veren Yurtiçi kargo işçilerinin talepleri şöyle:

-Yüzde40 zam yapılsın.

-Dağıtılacak parça sayıları arttırılsın.

-Sözleşme fesihleri iptal edilsin, hiçbir çalışma arkadaşımızın sözleşmesi feshedilmesin.

Yurtiçi Kargo çalışanları, 2. günde de kontak kapattılar. Sabah saatlerinde **Samandıra**'da bulunan Yurtiçi Kargo Bölge Müdürlüğü önünde toplanarak konvoy halinde Sarıyer Genel Merkez önüne gelerek burada basın açıklaması yaptılar.

İsyan Büyüyor, Mücadele Genişliyor

Yemek Sepeti emekçilerinin hakları için başlattıkları mücadelelerinin ikinci günündü. Yüzlerce kurye, motosikletleriyle korna çalarak İstanbul Levent'teki Yemek Sepeti Genel Merkezi'ne aktı.

Herkes onları alkışlarla karşılıyordu. Biz devrimci gençler de dahil olmak üzere, moto-kuryelerin inatçı kararlılığı ve büyük cesareti herkese umut vermişti.

Emekçilerin yüzünde ne korku vardı, ne de karamsarlık. Hepsi kararlı ve cesurdu. Eylem boyunca slogsansız tek bir an olmadı. Hepsi olanca gür sesleriyle slogan atıyordu. Yanıkılanıyordu her yerde gür sesleri. Titretiyordu o sesler patronları. Çok canları sıkıyordu emekçilerin başkaldırısı bu sömürücü parazitlerin... 'Yaşasın Sınıf Dayanış-

ması", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "İşçiler Burada Yönetim Nerede", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" ... Bu bir isyan nidasıdır. Sadece Yemek Sepeti emekçilerinin değil, kapitalizmin ve faşizmin hayatlarını cehenneme çevirdiği bütün ezilenlerin isyan nidasıdır. Bu kavga tüm ezilenlerin kavgasıdır.

İsyan büyüyor, mücadele genişliyor. Her bir emekçinin mücadelesi diğer emekçilere cesaret ve umut buluşturuyor. Diğer emekçilerde bunun karşılığı oluyor. Farklı farklı sektörlerin tüm emekçileri bu cesaret ve umut dalgasıyla mücadeleye katılıyor. İnsanca bir yaşam ve yeni bir dünya için kadınlar, gençler ve diğer tüm ezilenler işçi sınıfının saflarında devrim için mücadele etmelidir. Şimdi devrim zamanıdır!

DÖB'lü Bir Öğrenci